

RAIVA AJA

(THE PIONEER)

Keskiviikkona, toukok. 4 - Wed. May 4, 1994

FINNISH AMERICAN WEEKLY

90. vuosikerta Vol. XC No. 18

50 cents



Toukokuun toinen sunnuntai äitien juhlaa

Keitä lienevät nämä sisaruksilta näyttävät nuoret äidit lapsineen? Mikäli tunnistatte kuvasa olevia henkilöitä, olkaa ystävällisiä ja ottakaa yhteys Raivaajan toimitukseen osoitteella P.O. Box 600, Fitchburg, MA 01420-0600.

Kuva: Finnish Cultural Center'n kokoelmista

This week in

THE FINNISH-AMERICAN pages 8-12

RAIVA AJA

- Celebrate Waino Aaltonen centenary in Chester (PA)
- New logo unveiled, curator 'roasted' at annual meeting of Cultural Center at FSC
- Monica Groop 'elegant interpreter of art songs' in New York debut
- The key to our cultural survival

Suomalaiset credot eli arkiuskomukset koottu kirjaksi "Suomi on maailman vaikeimpia kieliä"

Milloin viimeksi kuulit ruuhkabussissa, kapakassa tai omalla työpaikallasi ehdottomana totuutena lausuttavan:

- Televisiosta ei koskaan tule hyvää ohjelmaa.
- Suomalaismiehen erottaa lentokentällä huonosti prässätyistä housuista ja kiillottamattomista kengistä.
- Jokainen nainen haavelee salaa raiskatuksi tulemisesta.
- Valkosipuli auttaa sydäntauteihin, korkeaan verenpaineeseen, vilustumiseen ja karkottamaan toiset ihmiset.

Piste. Se päättää aina jämäkästi edellisen kaltaiset järkähtämättömät väitteet, joita ei yksin suomalaiset vaan ihmiset eri puolilla maailmaa päästävät suustaan lopullisena totuutena.

Vuonna 1920 ilmestyneessä **George Jean Nathanin** ja **H.L. Menckenin** kokoelmaan *American Credos*, joka pyrki hahmottamaan amerikkalaisia kansanluonnetta, on kirjattu mm. tällaisia toteamuksia:

- Mies vihaa aina anoppiaan ja tulee puolihulluksi aina anopin vieraillessa.

- Parhaat kokit ovat miehiä.

- Kala on aivoille ruokaa.

Nämä käsitykset ovat voimissaan 1990-luvun Suomesakin, jossa on ensi kertaa koottu tieteellisen tutkimuksen lähtökohdista näitä credoja, jotka ovat saaneet suomenkieliseksi ilmaisuksensa arkiuskomus. Credo suoraan käännettynä tarkoittaa "minä uskon" tai uskontunnustus.

Tuntemattomalla maaperällä

Helsingin yliopiston folkloristiikan professori **Leea Virtanen**

on aiemmin koonnut kansien väliin ns. kaupunkitarinoita. Ne ovat ympäri maailmaa kiertäviä sepiitelisiä tuttuja juttuja: mikrossa paistetuista kissoista, mystisesti etupenkiltä katoavista liftareista, pakastekanalla aivonsa jäädyttäneestä myymälävarkaasta tai mummon bussilipun tarkastajien silmien alla syöneestä punkkarista.

Arkiuskomuksien kokoaminen aloitettiin folkloristiikan laitoksella 1991. Folkloren, modernin kansanperinteen olemukseksi osaksi muodostuneet yleiset väittämät, mielipiteet, sananparret ja muut kietyymät eivät olleet siihen mennessä vielä päässeet järjestelmällisen tutkimuksen



"Jos syö appelsiinin siemenet, alkaa puu kasvaa korvista."

kohteeksi, vaikka urbaanitarinoita, maagisia uskomuksia ja sananparsia meillä oli kerätty kiitettävästi.

Leea Virtanen ja folkloristiikan opiskelijat astahtivat siis tuntemattomalle maaperälle haastattelutyön käynnistämiseen, mutta tulos oli runsas. Sen todistaa professori Virtanen kokoama ja kirjoittama kirja Arjen uskomuksia, jonka alaotsikkona on eräs lajin klassikoista: Punatukkaiset ovat intohimoisia.

Uudesta aluevaltauksesta kieli, että kun Leea Virtaselta utelee esimerkiksi, kuinka tällainen uskomuskirjo elää - millä vauhdilla syntyy uusia ja missä määrin vanhoja jää käytöstä - hänen on hyvin vaikea vastata. Minkäänlaista kotimaista vertailutietoa kun ei ole.

- Niissä on pohjana varmasti paljon vuosisataista ydinainesta, mutta nykykulttuurin muutosten mukaan tulee uuttakin. Homoihin ja lesboihin liittyvät uskomukset ovat esimerkiksi sellaisia, hän sanoo ja lisää, että yleisimmän on paha mennä arvioimaan kehityskulkuja, kun ensimmäisen keräystyö on vasta takana.

- Tosilausemia ei ole meillä kerätty, kun se ei okei kuulunut kenenkään alueeseen. Minua on kuitenkin aina kiinnostanut miten muodostuu



Professori Leea Virtanen on ennen arkiuskomuksiin uppoutumistaan tutkinut muitakin moderneja kansanperinteen lajeja kuten kaupunkitarinnoita.

tällainen arkijärki, Virtanen kertoo motiiveistaan.

Sananparista yleisiin mielipiteisiin

Arkiuskomuksia on monta tyyppiä. Ne voivat olla kaikille tuttuja sananparsia ja kansanviisauksia ("Ei omena kaus puusta putoa", kliseitä fraaseja ("Putosi kuin eno veneestä. Hävisi kuin pieru Saharaan.") yleisiä mielipi-

teitä ("Ihminen ei ole kone."), stereotyyppiä ("Karjalaiset ovat iloisia ja vilkkaita."), maagisia uskomuksia ("Jos näläiset appelsiinin siemenen, sinulle tulee umpisuolen tulehdus.") tai arkipäivän myyttejä ("Kaikki ruoka, mistä pidän, aiheuttaa hiirille syöpää" eli kääntäen terveellinen ruoka maistuu pahalle).

Arjen uskomuksia -kirja esittelee näitä tyyppisiä sekä teorian tasolla että runsain esimerkein niin, että maallikkolukijallekin selviää hyvin, kuinka jokapäiväisestä asiasta on kysymys.

jatkuu seuraavalla sivulla

RAIVAAJA

ISSN 1059-4779

(THE PIONEER) - Established 1905

(UPS 454-580)

Second class postage paid in Fitchburg, MA

Published weekly except the first week in August and the last week in December by Raivaja Publishing Co., 147 Elm St., Fitchburg, Mass. Postmaster: Send address change to Raivaja, P.O. Box 600, Fitchburg, MA 01420-0600.

EDITOR
BUSINESS MANAGER

Marita Cauthen
Jonathan Ratila

RAIVAAJA PUBLISHING COMPANY
Incorporated 1905

Mailing address: P.O. Box 600, Fitchburg, MA 01420-0600
Office and Bookstore: 147 Elm St., Fitchburg, Mass.
Hours: Weekdays 8:30 a.m. to 4 p.m.

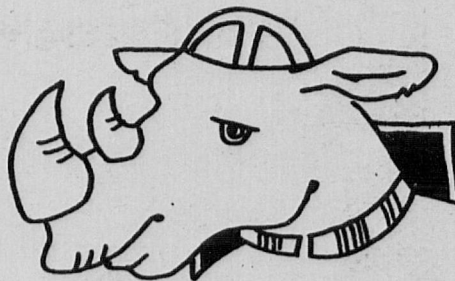
TELEPHONE (508) 343-3822
FAX (508) 345-1007

Subscription rates:

USA: 12 mo. - \$23.00; 6 mo. - \$15.00; 3 mo. - \$11.00
OUTSIDE USA: 12 mo. - \$28.00; 6 mo. - \$20.00

Advertising rates available upon request!

Advertising deadline is the Friday before the Wednesday the ad is to appear. Raivaja Publishing Co. assumes no financial responsibility for typographical errors or omissions in advertisements. It will reprint without charge that part of the advertisement which is incorrect. Claims must be made within one week of Publication. Credit is made only for the first insertion.



"Suomi on sarvikuonojen maa."

Lahjoituksia Raivaajalle

TUKEMISRAHASTO 1994: yhteensä \$624.30

Ellen & M. L. Kuniholm, Worcester, MA \$50.00

Tietokonerahasto: \$19,182.10+500 FIM+\$5.00 CAN

Vieno (Lehtinen) Jacobsonin muistolle
Victor (Woitto) Wallenius, Baltimore, MA \$10.05

Kittos lahjottajille!

Exchange rate

May 2, 1994

1 Finnish mark = US \$.1880

1 US \$ = 5.3200 FIM

Foreign exchange, New York prices.
Rates for trades of \$1 million minimum.

Nimipäivät



Toukokuun 12 p., Lotta
Toukokuun 13 p., Kukka,
Floora
Toukokuun 14 p., Tuula
Toukokuun 15 p., Sofia
Toukokuun 16 p., Ester, Essi
Toukokuun 17 p., Maila,
Malli, Mallis
Toukokuun 18 p., Erkki,
Eero, Eerikki

SUOMI . . . jatkoa edelliseltä

Toisille nämä uskomukset ovat nimenomaan kansanviisauksia, toiset suhtautuvat niihin pinttyneinä ennakkoluuloina ja asenteellisuutena. Yhtä kaikki, liiki kaikki niitä käyttävät.

- Ei kuulija juuri pohdi, ovatko ne tosia vai eivät. Niitä käytetään ja kuunnellaan riippumatta, miten itse asennoituu, Virtanen toteaa.

Arkiuskomusten alkuperää on Virtasen mukaan lähes mahdoton jäljittää, vaikka esimerkiksi amerikkalaiset tutkijat Dickson ja Goulden löytävät tutun väitteen "television katselu pimeässä pilaa silmät" takaa erään lampputehdallijan.

- Kaupunkitarinoiden kohdalla on sama tilanne kuin myös kaikkien muoti-ilmiöiden: on hyvin vaikea arvioida missä ja miten ne ovat syntyneet ja levinneet.

Uskomuksesta pidetään kiinni

Kaupunkitarinointia kerätessään Lea Virtanen on havainnut, että ihmiset noloistuvat, kun tajuavat, että heidän täytenä totena pitämänsä tarina onkin maailmaa kiertävä humpuukijuttu. Arkiuskomusten kohdalla on toisin.

- Niistä pidetään hyvin lujasti kiinni. Usein muistetaan jokin oma kokemus, joka todistaa uskomuksen paikkansapitävyyden. Välttämättä tällaista kokemuseräistä todistusta ei edes ole olemassa.

- Ihmiset myös puolustavat uskomistaan, onhan luonnollista, että luottaa siihen mitä ihmiset totuutena ikään kuin totuutena puhuvat.

Haastatteluissa ei törmätty tilanteeseen, jossa haasteltava olisi mennyt hämilleen uskomuksensa vuoksi.

- Päinvastoin, syntyy yleensä hirveä sota, kun jonkun väitteen leimaa uskomukseksi.

Yhtenä apuvälneenä tutkimustyössä oli reilun sadan erityyppisen arkiuskomuksen lista, josta testattavan tuli osoittaa hänelle tuttu väittäjä. Eräs keruuyöhön osallistunut opiskelija testasi vanhempiensa ja mitä pidemmälle listassa edettiin, sen kiihtyneemmäksi muuttui ilmapiiri, kun totuudet tyrmättiin arkiuskomuksina.

Yleinen mielipide kunnassa

Julkisessa kommunikoinnissa ja mediassa arkiusko-



"Silmälasipäiset ovat nyrneröitä lukutoukkia."

muksiin törmää tuon tuosta. Etenkin yleisiä mielipiteitä viljelevät niin tiedotusvälineet kuin poliitikotkin. Mainonnanakin voisi kuvitella hyödyntävän arkiuskomuksia, mutta Lea Virtanen näkee sen pyrkivän eneminkin epätavalliseen kuin arkeen.

- Suomessa kunnioitetaan yleistä mielipidettä tavattomasti. Siihen ollaan aina vetoamassa. Minä toivon, että arkiuskomusten tutkimisella voimme luoda uutta näkökulmaa tällaiseen mielipiteenmuodostukseen.

Virtanen uskoo, että jos mielipidekyselyissä esimerkiksi ei annettaisi lainkaan valmiita vaihtoehtoja niiden tulokset olisivat aivan erilaisia. Yleinen mielipide on helppo synnyttävissä, kun on ennalta määritelty raamit, joiden sisällä kantaa voi ottaa.

Tarjoan folkloristiikan professorille tuoretta arkiuskomusta maisteltavaksi. EU vie Suomelta itsenäisyyden. Senhän kuulee jo päivittäin.

- Voi sen nähdä sellaisenakin. Mutta on usein vaikea sanoa, millä rajalla joku väittäjä on: onko se päiväkohdainen huhu, yleinen käsitys vai kansanomaisen uskomus. Keskustelussa ihmisille muodostuu se todellinen oma mielipide.



"Jos ottaa tupakkaa tulsta kynttilästä, kuolee merimies."



"Kaljut ja sillitukkaiset miehet ovat rasisteja, jotka polkivat ulkomaalaisia."

- Kaikenlaisia elämänviisauksia voi miettiä uudelta kannalta, eivätkä ne kaikki suinkaan mitään helmiä ole, vastaa Lea Virtanen, kun hänel-



"Nauru pidetään ikää."

tä kysyy, miksi ihmisten kauan säilyneitä uskomuksia pitää tavallaan nollata, mitä töitä nimittämällä niitä arkiuskomuksiksi ja osoittamalla niitä vanhat vakaat väittämät paikkansa pitämättömiksi.



"Jos isovarpaasta seuraava varvas on isovarvasta pidempi, on taiteellinen luonne tai on talossa akkavalta."

Hauskaa tiedettä?

Jos perehtyy Virtasen edelliseen kaupunkitarinoista koottuun kirjaan Varastettu isoäiti, ja nyt tähän Arjen uskomuksia -tokseen, saattaa folkloristiikasta välittyä kuva hauskana tieteenä. Ainakin kansien väliin saatettu keruutyö on tuttuudessaan ja uskomusten korniluden anosta hykerryttävää luettavaa.

- Näin tosiaan toiselta puolelta katsottuna saattaa näyttää. Minultakin tullaan usein kysymään, että eikö ole hauska tutkia näitä sananparsia, kaupunkitarinoita ja uskomuksia. Voin sanoa, että pidemmän päälle siitä häviää hauskuus. Folkloristiikka on pohjimmiltaan kuitenkin tavallista humanistista tutkimusta, jossa selvitetään erilaisia kulttuurin ilmiöitä ja niiden syntyä. Ja jos ihminen haluaa luoda kuva kulttuuristaan on sillä kiinnostavuutta, mihin se varsinaisesti pohjaa.

Siis arkiuskomus sekin, että folkloristiikka on hauskaa. Ja että suomi on maailman vaikeimpia kieliä oppia.

Rolf Bamberg
Demari



Kalevi Sorsa

Kalevi Sorsa Suomi-Seuran johtoon

Pankinjohtaja Kalevi Sorsa valittiin Suomi-Seuran puheenjohtajaksi maanantaina 18.4.1994 pidetyssä seuran vuosikokouksessa.

Varapuheenjohtajina jatkavat Siirtolaisuusinstituutin johtaja, fil.tri Olavi Koivukangas ja FUSEEC:n toiminnanjohtaja, ekonomi Leila Mustanoja.

Uusiksi johtokunnan jäseniksi valittiin pankinjohtaja Kalevi Sorsa, apulaisprofessori Olli Kultalahti, talouspäällikkö Katja Lammi, toimitusjohtaja Ritva Rissanen ja kansanedustaja Olavi Alanissilä.

Johtokuntaan valittiin uudelleen erovuorossa olleet toimittaja Esko Tommola, toimitusjohtaja Eeva Pinomaa ja pääsihteeri Sakari Lehmuskallio.

Edellä mainittujen lisäksi seuran johtokunnassa jatkavat kulttuuriasiainneuvos Raija Kallinen, neuvotteleva virkamies Risto Laakkonen, hallinnollinen sihteeri Marja Ihto, kansanedustaja Johannes Koskinen, johtaja Leif Lundström, ekonomi Suoma Pohjanpalo, fil.tri Aino Rätty-Hämäläinen, hallitusneuvos jatkuu takasivulla

FINNWAY

FRIENDLY FINLAND PROGRAMS

SCENIC FINLAND TOUR

From \$1,695*

9 days including roundtrip airfare. Includes Helsinki, Imatra, Joensuu, Kuhmo, Kuusamo and Rovaniemi.

NORTH CAPE TOUR

From \$1,850

8 days including roundtrip airfare. Visit Helsinki, Rovaniemi, Ivalo and Norway's North Cape.

ODYSSEY IN THE FINNISH ARCHIPELAGO

From \$1,985

9 days including roundtrip airfare. Explore some of the 6,500 islands that make up one of Europe's most beautiful archipelagos. Call your travel agent, or FinnWay:

800-526-4927

Mailing Address:
228 East 45 St., New York, NY 10017
tel. (212) 818-1198, fax (212) 818-0585

Based on New York departures. Prices per person based on dbl. occ. Does not include taxes, government or facility usage fees. * Price varies to \$1,875 depending on date of departure.

John Henry "Hank" Helve

ETOWAH, NC - John Henry "Hank" Helve, 69, kuoli huhtik. 25, 1994 Margaret R. Pardee Memorial sairaalassa Hendersonvillessä äkkinäisen sairauden seurauksena.

Hän oli syntynyt Brooklyn, NY:ssä John K. ja Hulda (Makie) Helven poikana. Valmistuttuaan Brooklyn Polytechnical Institutestä hän jatkoi opintojaan Massachusetts Institute of Technology.

Edesmennyt työskenteli 38 vuoden ajan koneinsinöörinä General Electric Corporationin palveluksessa Lynn, MA:ssa ennen kuin jäi eläkkeelle 1986. Hän toimi myös insinöörialan opettajana University of Connecticut oppilaitoksessa. Hän kuului koneinsinöörien Alpha Sigma Phi seuraan.

Helve oli toisen maailmansodan veteraani. Hän kuului myös Etowah Valley Golf and Croquet Clubiin sekä paikalliseen puunveistäjäseuraan.

Kaipaamaan jäi puoliso Violet "Vi" Helve; kaksi poikaa, Greg ja Eric Helve, kumpikin Newton, NH; kaksi tyttäätä, Sandra Helve, Nashua, NH ja Kristin Helve, Topsfield, MA.

FITCHBURG, MA - Lauri Jokinen, Raivaaja Publishing Companyn entinen presidentti, kuoli huhtik. 28, 1994 Heywood sairaalassa Gardnerissa lyhyen sairauden seurauksena. Hän oli 80-vuotias. Hän oli myös Workers' Credit Unionin johtokunnan entinen jäsen ja oli toiminut T.Y. Saiman jäsenihteerinä.

Edesmennyt oli syntynyt elok. 12, 1913 Kaarinassa Suomessa Mr. ja Mrs. Karl Jokisen poikana. Yhdysvaltoihin hän muutti 1947 asettuen Fitchburgiin ja asuen monia vuosia osoitteessa 303 Marshall St. Vuonna 1992 hän muutti Gardneriin.

Jokinen oli hitsaaja ammatiltaan ja työskenteli 25 vuoden ajan entisessä Heald Machine Co.:ssa Worcesterissa ennen kuin jäi eläkkeelle 1975.

Jokinen oli mukana amerikansuomalaisten järjestöjen toiminnassa heti tänne muutettuaan. T.Y. Saimaan hän liittyi marrask. 4, 1947. Hän toimi Saiman jäsenihteerinä pitkään, aina vuoteen 1981, seuran viimeisin jäsenmerkintävuosi. Seura on ollut toimimaton siitä lähtien; Jokinen erosi toimestaan sairauden johdosta.

Edesmennyt oli myös mukana amerikansuomalaisessa yleishyödyllisessä kustannus-

Kuolleita**Entinen Raivaajan presidentti Lauri Jokinen kuollut**

Lauri Jokinen

toiminnassa. Vuonna 1953 hänet valittiin Raivaaja Publishing Companyn johtokuntaan, missä hän palveli vuoteen 1957. Toinen vuonna 1963 alkanut johtokuntajakso kesti 20 vuotta.

Raivaajan presidentti Eino Kainun kuoltua varapresidentti Jokinen valittiin presidentiksi 1981. Hänen kautensa jäi kuitenkin lyhyeksi, sillä sairautensa johdosta hän luopui toimestaan vuoden 1983 vuosikokouksessa.

Vuonna 1991 Raivaajan johtokunta nimitti Jokisen johtokunnan kunniajäseneksi kiitoksena hänen monivuotisesta vapaaehtoisesta uurastuksesta yhtiön hyväksi.

Workers' Credit Unionin johtokunnassa Jokinen palveli vuoden 1954 kesäkuusta vuoden 1963 lokakuuhun.

Finnish-American Club of Saimaan edesmennyt liittyi 1960. Vaikka sairaus pakotti

hänet jättämään aikaisemmat vastuudet, hän kykeni osallistumaan FACS:n uutislehtisen postittamiseen.

Jokinen kuului myös Suomalaiseen Kultaisen Iän Kerhoon.

Hänen puolisonsa Mirja (Vuorio) Jokinen 55:ltä avioliittovuodelta kuoli viime vuonna.

Kaipaamaan jäi tytär Aila Reynolds, Cameron, IL; sisko Taimi Jokinen, Fitchburg; tyttärentytär Lorraine Dralau, Gardner, jonka luona hän asui; ja kaksi lapsenlapsen lasta.

Hautaustoimisto Bosk, 85 Blossom St., huolehti hautaamisesta, mikä tapahtui Forest Hill hautausmaahan.

Kukkien asemasta vainajaa voi muistaa lahjoituksella Finnish-American Club of Saimalle. P.O. Box 30, Fitchburg, MA 01420.

Jeffrey T. Honkala

WESTMINSTER, MA - Jeffrey T. Honkala, 23, 112 Main St., kuoli huhtik. 25, 1994 kotonaan.

Hän oli syntynyt tammik. 11, 1971 Gardnerissa Louis F. ja Joyce A. (Young) Honkalan poikana ja asui siellä koko ikänsä. Hän oli käynyt Oakmont Regional High Schoolia Ashburnhamissa.

Hän oli kokkina T Paul's Village Spa:ssa Gardnerissa. Sitä ennen hän oli työskennellyt Modern Dispersions Inc.:ssa Leominsterissa ja kokkina Old Mill Restaurantissa Westminsterissä.

Kaipaamaan jäi vanhempien lisäksi poika James Louis Honkala ja tämän äiti Holly Balins, kumpikin Gardner; veli Keith A. Honkala; sisko Tammy L. Martin, kumpikin Gardner; isoäi Veikko Honkala, Ocala, FL; isoäiti Nellie R. Smith, Phillipston; setä ja kolme tättä.

Hautaustoimisto Smith, 69 Vernon St., Gardner, huolehti hautaamisesta, mikä tapahtui Woodside hautausmaahan.

May Funeral Service**HAUTAUSTOIMISTO**

RUSSELL W. MAY

Palvelusta Norwoodille ja ympäristölle

85 Nichols St., Norwood, MA
Puhelin: 762-1509

**NORDGREN****HAUTAUSTOIMISTO**

300 Lincoln Street, Worcester, Mass.
Puhelin 852-2161

ARTHUR A. NORDGREN

**SAWYER-MILLER
HAUTAUSKAPPELI**

129 ELM ST., FITCHBURG

123 MAIN ST.
WESTMINSTER763 MASS. AVE.
LUNENBURG

henkilökuntaan kuuluu suomea puhuva henkilö

Palvellut monta suomalaista sukupolvea

Howard J. Miller, hautaustoimittaja 345-6776

TILLINGHAST - Hautaustoimisto

Danielson, Conn.
Tel. 774-3284



Central Village, Conn.
Tel. 564-2147

The Robert H.

Auchmoody Funeral Homes

Main Street Fishkill, N.Y. Tel. 896-6166

EDW. C. HALVORSEN, INC.

FUNERAL DIRECTORS

5310 Eighth Avenue, Brooklyn, N.Y. 11220

In continuous service to the community since 1849

Bosk Funeral Home85 Blossom Street, Fitchburg, MA
Street level access

342-3635

342-3645

Ashburnham Memorial Chapel

of

John A. Bosk, Inc.

33 R. Main Street, Ashburnham

(508) 827-5700

John A. Bosk, Sr. John A. Bosk, Jr.
Donald G. Dufault Ina A. Davidson
Registered Directors

Kirj. Kerttu Kopsala

oksilla on elämää. Lintusten riemuvirret kaikuivat ja ihmisielelle tajuamaton onni, ilo ja rauha lepää maan yllä.

Kuinka suuri onkaan luomisen ihme! Kaiken tämän konkreettisen voiman tuntuunsa pleni ihminen tuntee mitättömyytensä - ja sisimmän valtaa miltei melankoolinen tunne kyyneleisin silmin.

Tänään tämä asia on kuitenkin totta. Kevät ja Äiti kuuluvat erottamattomasti yhteen. Siksi, koska kumpikin jatkuvasti luovat uutta vahvoille perustuksilleen.

Äiti ja lapsi. Ihmiselämän jatkuvuuden elävä ja herkkä kuvio. Ikivanha, ja itsessään selvä, uudelleen ja uudelleen eletty todellisuus sukupolvien saatossa.

Kuitenkin - äitinä oleminen tänä päivänä vaatii paljon e-

jatkuu sivulla 5

Smith Funeral Home Inc.

Elden E. Bjurling
Douglas Stone
Directors

69 Vernon St., Gardner, MA
Tel. 632-0377

**Newton-Bartlett
HAUTAUSTOIMISTO**

Tel. (603) 863-2113
42 Main St., Newport, N.H.

**MOORCROFT -
HAUTAUSTOIMISTO**

31 Myrtle Ave. Fitchburg, MA
Puh. 343-7137

Ystävällinen palvelu

PARKKAUSPAIKKA

Richard C. Moorcroft
Stephen R. Moorcroft

ÄITIENPÄIVÄKSI . . .

jatkoa sivulta 4

nemmän rohkeutta kuin koskaan ennen. Sentähden, tämän päivän Äiti: paneudu Jumalan Sanan rohkaisuun ja lohdutukseen tietäen, että "Sinun turvasi on ikiaikojen Jumala ja että sinua kannattavat iankaikkiset käsivarret".

Äiti, Äiten joukossa. Sinulle - melle kaikille Äidille kuuluu rohkaiseva kohta Pyhästä Sanasta seuraavasti: "Olkaa lujat ja rohkeat, älkää peljätkö, sillä Herra, sinun Jumalasi, käy itse sinun kanssasi; Hän ei jätä eikä hylkää sinua". (5 Moos.31:6)

Tiedämme, että äititys on rikkasta elämää, iloitsemisen arvosta. Antakoon kaikkivaltias Jumala jokaiselle Äidille rohkeutta, vastuuntuntoa, iloa ja voimakkuutta kestää vaativassa tehtävässä Äitinä, ihmisenä kanssaihminen rinnalla sekä yksilönä yhteiskunnassa.

Valkka Äiteinä elämme erilaisissa olosuhteissa, elämäntehtävissä ja vaiheissa liittämällä yhteen Äidillinen voima, salattu ja ihmeellinen. Tämä voima, joka on lähtöisin taivaasta, liittämällä äidit ikäänkuin yhteiseen rintamaan, taistelemaan sen hyvän puolesta, joka sykkii Äidin sydämessä.

Äidin syvä rakkaus, tuo ihmeellinen hyve, miksi sitä ikinä kutsuttaisikaan, on urhoollisuutta niin elämän arjessa kuin myös valoisien päivien vaihtelussa.

Äidin hellyys ja rakkaus, usko Jumalaan ja usko uuteen huomeneen - on kuin päivän säde, joka ei pysy salassa. Se näkyy. Se tuntuu. Se koetaan ja se vaikuttaa.

Äiti, tänä omana päivänäsi saat tuntea, että et ole elänyt elämäsi turhaan. Sinua muistetaan. Sinua rakastetaan, ja sinun rukouksesi on löytänyt perille. Ne on otettu huomioon kaikkein Korkeimassa salissa. Ja niihin vastataan Jumalan ajalla, tarkoituksella ja rakkaudella.

Tänään, Äiti, saat kokea myös sen tunteen, jolloin nuorena äitinä ensi kertaa painoit pienoisesi arasti ja hellästi rintaasi vasten, sydän onnea tulvillaan. Näet jälleen, kuinka lapsesi pieni käsi tavoittelee äidinkasvojasi. Sydämesi sykkii ihmeellisestä yhteenkuuluvaisuudesta - aina läpi elämän . . .

Näillä sanoilla, Äiti, olen kanssasi jakamassa meille omistetun päivän ilot kuin myös mahdolliset varjopuolet. Mutta nyt unohdamme sellaiset. Nyt kuuntelemme, kuinka taivaan pienet lintuset laulavat meille kauneinta kiitosvirttä. Se on taivaallisen kuoron Äitienpäiväkonsertti jokaiselle Äidille. Viritykseen tähän kiitosvirteen estoitta kaikkien äitien sydämet. Eikä vain Äitien, vaan koko perhekuntamme - koko yhteiskuntamme sydämet . . .

Ja vielä lopuksi. Sylin täydeltä tuoksuvia kevään kukkia jokaiselle Äidille. Ja jääköön Rakkauden Jumala siunaamaan sinua, Äiti, tietoisena siitä, että "Sinun turvasi on ikiaikojen Jumala ja Sinua kannattavat iankaikkiset käsivarret".

From the desk of Stig Häggholm:

NIXON !

Richard M. Nixon, USA:n 37. presidentti. Aikuiset suomalaiset, kaikki jotka 70-luvulta lähtien ovat seuranneet maailman menoa, tuntevat hänen nimensä.

Voi olla niin, että Yhdysvaltain ulkopuolella ihmiset yhdistävät nimen Nixon vain tapahtumasarjaan, joka kulkee nimellä "Watergate".

Presidentti Nixonin merkitys historiassa kuitenkin tulee olemaan suurempi kuin se tosiasia, että hän on myös ainoa tämän maan presidentti, joka kesken virkakauttaan on joutunut jättämään virkansa.

Viimeksikuluneet 20 vuotta ovat selvästi osoittaneet Richard Nixonin merkityksen oleen suurempi kuin millä se mahdollisesti tappion ja nöyryyksen hetkellä näytti. Tapahtumat maailmassa ovat selvästi näyttäneet Nixonin ymmärtäneen ja oikein lukee maailmanpolitiikan merkit.

Nixon avasi ovet Kiinaan ajankohtana, jolloin ihmisjätti oli sulkeutuneempi kuin kos-

kaan historiansa aikana.

Oliko Nixon itse asiassa ensimmäinen, joka otti merkittävän ensi askeleen kylmän sodan päättämisen tiellä?

Henry Kissingeriltä kysyttiin suoraan eikö hän itse, Kissinger, ollut kaukonäköisempi presidentin avustajana kuin silloinen presidentti itse.

Jo ikääntyneen Kissingerin vastaus oli suora ja selvä:

- Mikäli Kiinan projekti mahdollamme olisi epäonnistunut, kaikki motteet olisivat kerääntyneet Nixonille. Kun tulos nyt oli päinvastainen, tätä saavutusta ei voida poistaa presidentin hyötytililtä.

Kommunismien romahtamisen ja kylmän sodan päättämisen tiellä Richard Nixonin aivotyöskentely oli siis suuresta merkityksestä.

Nixonin poliittinen ura on täynnä ylämäkeä ja alamäkeä. Hän on voittanut ja hävinnyt, mutta aina tehnyt puoluuta. Luopuja hän ei ole koskaan ollut.

Richard Nixon oli mukana presidenttikilvassa kolme ker-

taa ja voitti niistä kaksi. Kun hän kärsi historiallisen tappionsa J.F. Kennedyä vastaan, tappio oli pienempi kuin koskaan, prosentteissa laskettuna vähemmän kuin yksi.

Edesmennyt presidentti Nixon on myös sinä mielessä historiallinen, ettei kukaan muu presidentti vaaleissa ole saavuttanut yhtä suurta yhteenlaskettua äänimäärää. Nixonin tapauksessa se on 113,063,548 ääntä - jakautuen kolmeen eri vaalitoimitukseen.

Kirjoittaja on tavannut tämän merkkihenkilön yhden kerran. Silloin hän ei ollut presidentti, ei edes eronnut presidentti. Hän oli presidentti Eisenhowerin varapresidenttinä saanut tehtäväkseen avata Squaw Valleyn talvikisat Kaliforniassa helmikuussa 1960 ja saapui paikalle Renon kautta lentäen kovimassa lumimyrskyssä mitä kirjoittaja on milloinkaan kokenut.

Kisat kuitenkin menestyksellisesti avattiin ja kirjoittaja sattui olemaan siinä joukossa, joka kutsuttiin tilaisuuteen Squaw Valley Lodgeen avajais-tilaisuuden päätyttyä.

Varapresidentin kanssa käydyn kättelyn jälkeen eräässä vaiheessa syntyi kaksinkertainen keskustelu, jossa ai-

heeksi nousi urheilutoimittajien kansallisten liittojen toiminta. Suomella oli sellainen liitto (perustaja Martti Jukola 1931), mutta USA:lla ei ollut.

Richard Nixon oli sitä mieltä, että USA välttämättä tarvitsisi sellaisen liiton.

Sitten, aivan yllättäen, Richard Nixon sanoi:

- Please, come over and say hello to Pat!

Tietämättä lainkaan kuka "Pat" oli, tulin luotsatuksi yli suuren lattian ja sain tavata Richard Nixonin vaimon, Patin, joka kuoli viime syksynä ja jonka kanssa presidentin avioliitto kesti 52 vuotta.

Samassa tilaisuudessa tustuin toiseenkin maailmankuuluun henkilöön, Walt Disneyhin, joka oli kisoissa vastuussa avajaisjuhlasta ja päätösjuhlasta.

Walt oli allapäin sen vuoksi, että tarkkaan suunniteltu Andrea Mead-Lawrencen (olympiakultaa 1952 Oslossa) avausyöky olympiasoihdun kanssa epäonnistui. Lunta oli kerta kaikkiaan liikaa. Andrea kaatui ja tuli sammui. Mutta Nixon avasi kuin avasi kisat, jotka onnistuivat.

Suomalaisittain tärkeämpää oli, että Veikko Hakulinen, edelleen remmissä, viestihiihdon maaliviivalla pystyi lyömään Norjan Brusveenin ja takaamaan Suomelle olympiakullan - Hakulisen kohdalla jo kolmansissa talvikisoissaan.

Amerikan-suomalainen Lepokoti

1800 South Drive
Lake Worth, FL

Meidän keväiset karkelomme eli Vappujuhlamme onnistuivat, vaikka sähkökatkos aiheutti pientä harmia.

Muusikkomme esittivät monia ihania musiikkinumeroita, ja kaikki ohjelmassa esiintyjät, vanhimmasta esiintyjästä pikku Marianneen saakka, antoivat parastaan. Siitä tuhannet kiitokset tälle kaikille. Kiitokset myös emännille ja Aulis Aholle avusta.

Kotimme on tullut surusanomina: Lepokodin asukas Victor Hyyti kuoli 23. huhtikuuta 91 vuoden ikäisenä. Viktorin vaimo Aune Hyyti on edelleen sairaskodissa.

Toinen surusanoma tuli sairastosastolta: 20 vuotta Lepokodin ja sairaskodin asukkaana ollut Ida Hepola kuoli 24. huhtikuuta 99 vuoden ikäisenä. Otamme osaa omaisten suruun.

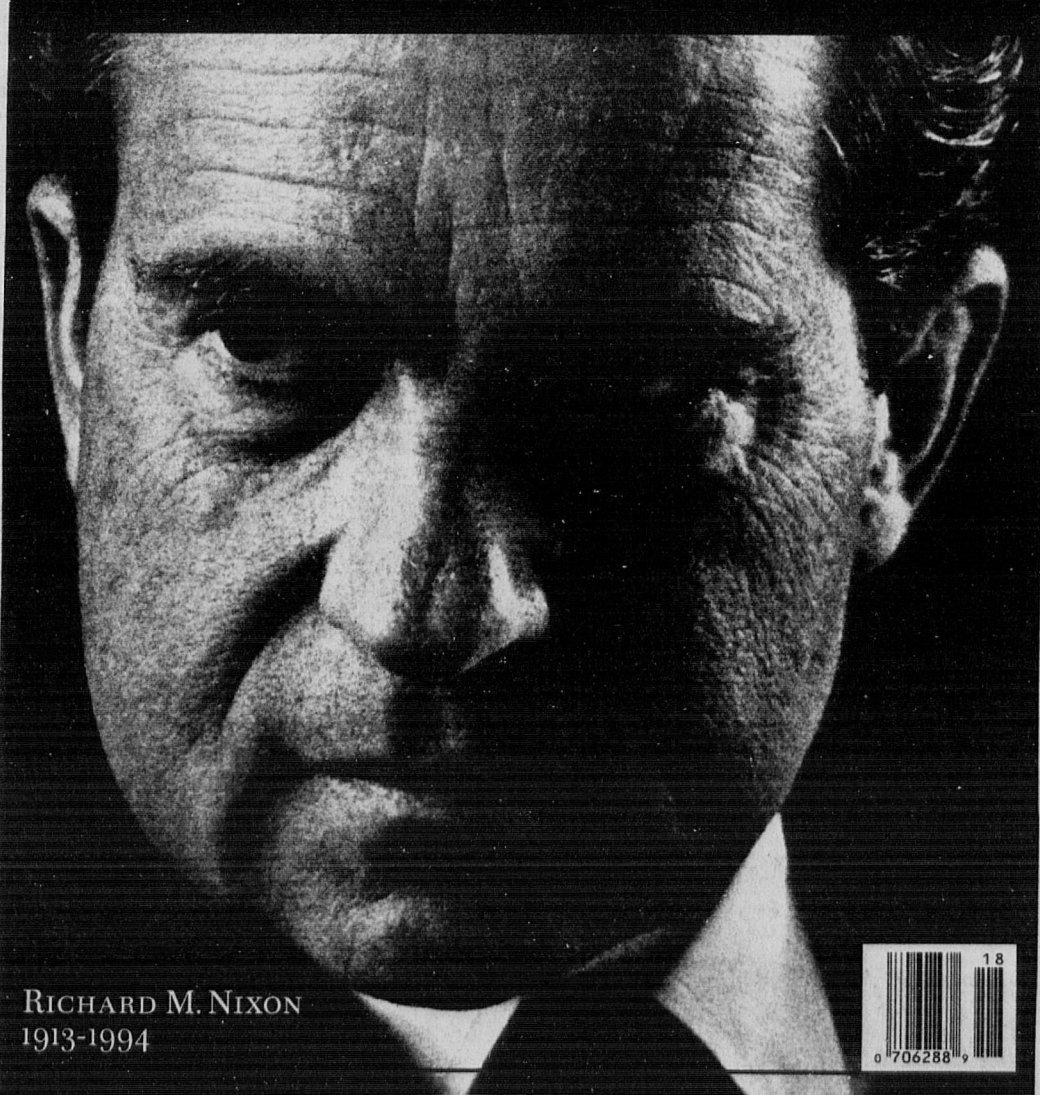
Muistotilaisuus pidettiin keskiviikkona 27. huhtikuuta. Tilaisuudessa puhui pastori Eino Salo. Tilaisuudessa lauloivat Erik Saarman ja pastori Salo, ja musiikista vastasi Signe Bruman.

Sydämellinen kiitoksemme teille sekä kaikille avustajillemme kuluneesta viikosta, unohtamatta kultaisia Helping Hands ryhmän kappaleita, ompelijoita ym.

Iloista Vappua toivottaen
Elina Kuronen

YELTSIN An Exclusive Excerpt From His New Book
Plus: A Surprisingly Candid Interview

Newsweek



RICHARD M. NIXON
1913-1994



Valkka Richard M. Nixon joutui jättämään virkansa Watergate-skandaalin vuoksi yli 20 vuotta sitten, edesmennyt presidentti tullaan arvostamaan "suurten" presidenttien joukkoon kuuluvana, lähinnä ulkopoliittisten ansioitensa perusteella. Pakinoitsijamme tapasi Nixonin "kauan aikaa sitten" ja kuvaa tässä kirjoituksessa kyselyistä tapaamista.

Vierailulla veteraanitalolla

SINI HARJUNMAA
HOLDEN, MA

Huhtikuinen päivä oli saten ja kolea, mutta oli iloinen ja lämmin, kun pääsin kutsuttuna tutustumaan uutuuttaan hohtavaan Sotaveteraanitalo II:een Helsingin Oulunkylässä. Minulle hyvin läheiset ja rakkaat ystävät, talon uudet asukkaat, appukkonni Kai Harjunmaa herttaisine Malla-vaimoineen toimivat uskollisina oppainani taloon tutustuessani.

Sotaveteraanitalo II:n rakennushanke käynnistyi touko-kuussa 1990 Rintamaveteraanien Säätiön hallituksen toimesta. Hanketta valmistele-va työryhmä oli saanut sille rahoitusta sekä Helsingin kaupungilta että Raha-automaattiyhdistykseltä. Helsingin Kaupungin osuus oli 15,5 miljoonaa markkaa, Raha-automaattiyhdistys myönsi 0,5 miljoonaa markkaa hankkeen kuntoutus- ja palvelu-tiloille.

Hanke koki alussa vastoin- käymisiä. Huhtikuussa 1991 Oulunkylä -seura vastusti talon rakentamista haluten säilyttää tontin, osan silloista puistoa, rakentamattomana. Kaupunginhallitus ja kaupunginvaltuusto kuitenkin hyväksyivät kaavamutoksen. Tammikuussa seuraavana vuonna Helsingin Luonnonsuojeluyhdistys jätti valituksen Ympäristöministeri-öön. Se saatiin onneksi neuvottelulla torjuttuksi ja niinpä lopulta tammikuun 8. päivänä 1993 luohintatyöt paukautettiin alkuun. Talo valmistui joulukuussa ja suurin osa asukkaista muutti sinne tammikuun alussa -94.

Arkkitehti Touko Nerosen piirtämä on nelikerroksinen. Sen kolmessa ylimmässä kerroksessa on yhteensä 44 vuokra-asuntoa Helsingissä asuville sotaveteraaneille. (Vuokrasopimus Helsingin kaupungin kanssa on voimassa vuoden 2050 loppuun saakka.) Pohjakerroksessa sijaitsevat kuntoutushuoneisto, kahvitila, kaksi asuinhuoneistoa ja toimistotilat.

Hankkeen viivästyminen osoitettiin toisaalta myös onnenpotkuksi, sillä viivytyksal- kana lamakausi paheni ja näin rakennushanke saatiin toteutettua erittäin alhaisilla kustannuksilla laadusta tinkimättä.

Pienessä, mutta käytännöllisessä ja valoisa kaksiossaan Malla ja Kai kertoivat minulle enemmän talosta ja sen vaiheista.

Lisätilaa pieniin huoneistoihin saatiin käteväillä liukuovilla, vaaleat värit ja kaunis suomalainen puu lisäävät avaruuden tuntua. Jokaisessa huoneistossa on ovipuhelin. Katutasossa ulko-ovella on jokaiselle huoneistolle oma ovikello, jota painamalla saa yhteyden huoneiston ovipuhelimeen. Ylhäällä asukas voi itse päättää haluaako ottaa vieraan vastaan vai ei. Painamalla summeria puhelimensa vierestä asukas saa samalla avattua ulko-oven.

Kussakin huoneessa on

myös sisäinen hälytys. Häätalanteessa asukas saa nappia painamalla yhteyden terveyskeskukseen. Huoneistoissa on yksinäisen naisasukkaan toivomuksesta myös ns. poliisilukot.

Pyynnöstäni Kai lähti kanssani alakertaan näyttämään palvelutiloja. Kävimme kuntoutuskeskuksessa, joka ei suinkaan ole pelkästään talon asukkaille tarkoitettu, vaan sieltä voivat kaikki halukkaat tilata maksullisia hoitokertoja.

Lista kuntoutuslaitteista oli vaikuttava: ultraäänihoido, parafango-savi ja hydrocollator-lämpöpakkaukset, infrapunalamppu, parafiini, TNS sähköhoidot, interferenssi + DIDIY, galvaaninen 4-allas, akupunktiolaitte ilman neuloja, venytyslaite, sequenssilaitteet, podobaroskooppi, Pulley's vetolaite ja paljon muita hyödyllisiä kuntovälineitä.

Kai on Kanta-Helsingin Sotaveteraanien kuntoutusvas-

taava ja hänelle veteraanit soittivat tiedustellessaan tarjolla olevia kuntoutuskertoja. Yhdistysten kustantamia hoitokertoja nuodatetaan tarkkaan, sillä käyttämättömästä varatusta vuorosta joutuu itse maksaman sakkoo 180 markkaa.

Kuntoutuskeskuksen vierestä löytyi vielä uutuudenkalsea kahvila-ravintola, joka on avoinna kaikille. Moni talon asukkaista käy kahvilassa aamupuurolla, lounaalla tai vain päiväkahvilla ja voipa tilata annoksen omaan huoneistoonsakin.

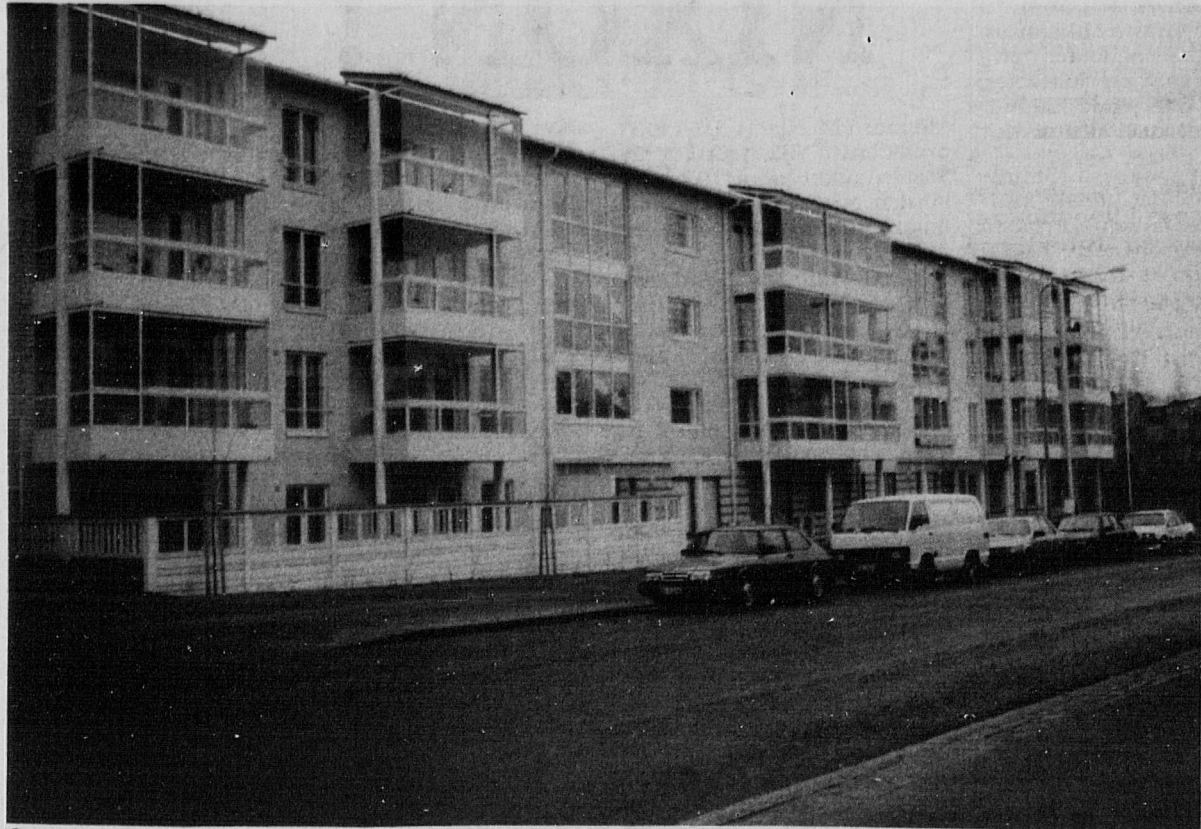
Kellarikerroksessa kuleksis-essamme tapasimme kiinteistöhoitaja Tuure Mäkelän. Sain perusteellisen esittelyn

koko kellarikerroksesta. Lu- kuttujen ovien takaa löytyivät tehokkaalta näyttäneet pesu- tupa, jonka perällä oli tilava kuivaushuone. Sinnepä olisivat mahtuneet lämpöpuhalluksessa naruille kuivumaan koko perheemme lakanat.

Saunaosasto ylitti koossaan jopa uuden presidentinlinnan vastaavat tilat. Olisi varmaan-kin ollut Ahtisaarelle parem- min mieleen.

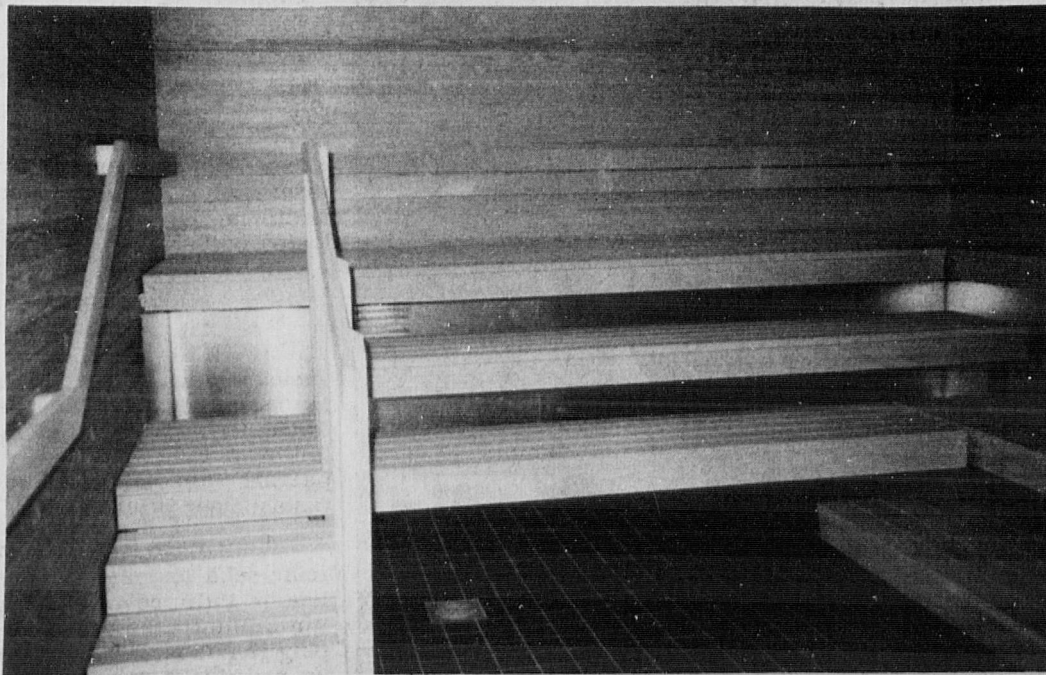
Itse asiassa saunoja oli kaksi, toinen näistä invalidisau- na. Tätä ei vain oltu tarvittu vielä lämmittämää, sillä yhtään rullatuolipotilasta ei vuoden- vaihteessa taloon muuttaneiden joukossa ollut. Saunat ovat tilavia, siistejä ja hyvin

jatkuu sivulla 7



Sotaveteraanien Veteraanitalo II Helsingin Oulunkylässä. Vieritellä tontilla on kuusi vuotta alkaisemmin valmistunut Veteraanitalo I.

Kalkki kuvat: Sini Harjunmaa



Saunan kaikkiin pyhän. Invalidisaunassa saa alimman lauteen nostettua pystyyn, jotta tilaa jää rullatuolille. Hyvin huolellista suunnittelua ja hyvää laatua!



Yläkerran kaksiossa. Olkealla kätevä liukuovi, joka säästää tilaa. Samanlainen liukuovi on myös kylpyhuoneen ja makuusuo- neen välissä. Älykäs!

URHEILUA

Marja-Liisa Kirvesniemi jättää hiihtäjän uransa

Arvailuille Marja-Liisa Kirvesniemen menestyksekkään hiihtouran jatkosta pantiin huhtikuun puolivälissä piste. Sen löi itse Marja-Liisa, joka ilmoitti lopettavansa kilpahiihdon.

Sitävastoin avosiippa Harri Kirvesniemi jatkaa ainakin vuoden verran, tavoitteenaan Thunder Bayn MM-hiihdot Kanadassa ensi talvena.

"Huipulla pysyminen vaatii niin paljon työtä, että vuodenkin jatko tuntuisi pitkältä ajalta," Marja-Liisa Kirvesniemi, 38, perusteli ratkaisuaan.

Simpeleläinen ehti lopettaa jo kerran aikaisemmin. Hän päätti hypätä ladulta vuonna 1985 odottaessaan esikoistyttänsä Elisaa. Kannustajien armeija kuitenkin sai "Lovii-san" pyörtämään puheensa.

Tällä kertaa päätös on peruuttamaton.

"Lopetan hyvillä mielin, koska kauden tavoitteet toteutuivat. Olisi ollut paljon vaikeampaa tehdä päätös, jos olisin epäonnistunut Lillehammerissa. Se olisi jäänyt vaivaamaan."

Marja-Liisa voitti Lillehammerin olympialaissa kaksi pronssimitalia.

Vaimoan myötä- ja vastamäessä tukenut Harri Kirves-



Ex-kilpahiihtäjä Marja-Liisa Kirvesniemi ja puolisonsa, kilpahiihtäjä Harri Kirvesniemi.

niemi teki itsenäisen ratkaisun. Hän keskittyy nyt omaan hiihtoonsa ja jatkaa ainakin 35-vuotiaana Thunder Bayn MM-kilpailuihin 1995.

"Jatkamisen edellytys oli, että pystyn taistelemaan mitaleista arvokisoissa. Tämä kausi vakuutti minut siitä," Harri selvitti.

Olympiavoitoista ensimmäinen arvokkain

Marja-Liisa Kirvesniemi on

yhtenä suurimmista murtautunut myyttiä, ettei äiti voisi palata urheiluhuipulle. Esikoisen Elisa oli neljännellä vuodelle, kun äiti suksi Lahdessa 1989 10 kilometrin perinteisen maailmanmestaruuden.

"Ja Val di Fiemmessä kaksi vuotta myöhemmin voitin MM-hopeaa, kun perheessä oli jo kaksi lasta."

Silti pipoissa kiiltävät kirkkaimmin Sarajevon 1984 talvikisojen kolme olympiakultaa.

"Se ensimmäinen kultamitali 10 kilometrillä tuntuu kaikkein arvokkaimmalta," Marja-Liisa muistelee.

Marja-Liisa ja hänen valmentajansa Sulo Repo ovat lykkäneet yhteistä latua 27 vuotta. Valmentaja kehuu suojattinsa harjoitusmoraalia.

"Marja-Liisa soitti 1985 vain puolitoista viikkoa synnytyksensä jälkeen ja kyseli heti, että mitäs me Sulo nyt tehdään?"

Harri Kirvesniemi myöntää empiensä omaa ratkaisuaan. Marja-Liisan ja Marjut Roligin esimerkki ei kuitenkaan kääntänyt päätä.

"Mieshiihdon nousu innostaa jatkamaan. On mukava hiihtää, kun kotimaassa kilpailee tasainen ja kova kaarti."

VIERAILULLA . . .
jatkoa sivulta 6

suomalaisen oloista.

Tuure Mäkelä näytti meille kellarissa myös suuren tyhjän tilan, jota ei vielä oltu kalustettu. Ehdotus oli tehdä siitä askartelutila mahdollisesti pienine puuverstaaineen.

Minusta tila olisi ollut mainio tanssisali ja ehdotinkin sitä veteraanien virkistykseksi. Mäkelä ei kuitenkaan ehdotuksestani liiemmin innostunut.

Palattuani takaisin yläkertaan Mailan keittämän kahvikupposen äärelle sain vielä lisätietoja talosta. Minua kiinnosti tietää, miten talon asukkaat oli valittu. Heidät oli valinnut hallitus, johon kuului edustaja jokaisesta Helsingin Seudun Sotaveteraanipiirin yhdistyksestä ja lisäksi edustaja Helsingin Sosiaalivirastosta.

Pääsyvaatimuksena oli, että asukas oli ollut kirjoilla vähintään 10 vuotta Helsingissä ja että hänellä oli veteraanitunnus. Jonoon jäi odottamaan kuusi veteraania.

Lähtiessäni minulle esitettiin vastakysymys: Miten USA:ssa on hoidettu sotaveteraanien hoito ja kuntoutus? Tähän en valitettavasti osannut vastata.

Molempien poikien intohimo on Suomessa Raha-automaattiyhdistyksen erilaiset rahapelit, joihin Suomessa törmää vähintään jokaisella bensa-asemalla. Vuosien aikana pelit ovat nielleet pojilta rahaa huomattavasti enem-

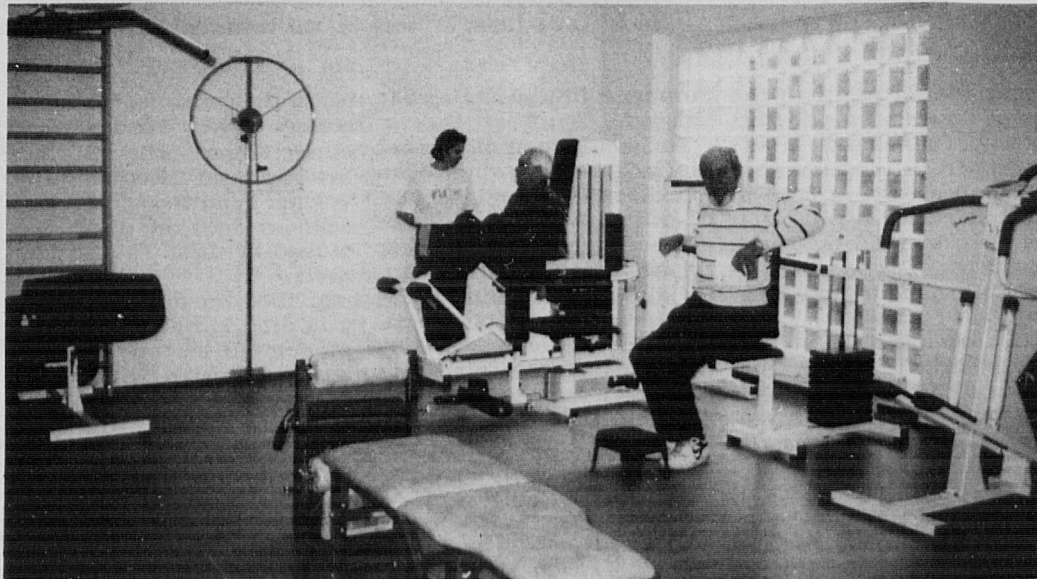
män, kuin mitä ne satunnaisesti ovat antaneet.

Nähtyäni Oulunkylän Veteraanitalo II:n olin hyvilläni kuvitellessani, että myös minun poikani olivat omalta vaatimattomalta osaltaan, Raha-automaattiyhdistyksen avulla, tuoneet kortensa (tai oikeammin kolikkonsa) kekkoon tämän erinomaisen tärkeän rakennushankkeen onnistumisessa.

Arvostus ja kiitollisuus sotiemme veteraaneja kohtaan on vilpittön ja loputon. Taidanpa myöntää ensi kesänakin rahapelien edessä!



Kai Harjunmaa alakerran kahvillassa.



Osa valoisasta kuntosalista.

Finlandia Foundation

New York Metropolitan Chapter Inc.

Finlandia Foundationin New Yorkin jaosto kokoontuu perjantaina, toukokuun 13. päivänä klo 8:00 illalla Central Presbyterianin kirkossa, 595 Park Avenue/64th Street, 6. kerros.

Illan ohjelmassa on New Yorkin Suomalaiset Naisvoimistelijat, mikä juhli 60-vuotispäiväänsä huhtikuun 23. p:nä.

Yhdeksän nuorta naista perusti järjestön 1934, koska he eivät löytäneet mieleistään liikuntamuotoa yhdenkään silloisen suomalaisjärjestön ohjelmistosta.

Esiintymisiä on ollut New Yorkin maailmannäyttelyissä sekä 1939 että 1964 sekä CBS televisioaseman "Christmas Around the World" ohjelmassa 1968. Se oli mukana myös suur New Yorkin suomalaisen kaksisataavuotiskomitean ohjelmissa 1976.

Järjestön kansantunhuajat ovat esiintyneet lukuisissa suomalaisissa ja skandinaavisissa tilaisuuksissa. Se osallistui Delawaren (1988) ja Floridan (1991) FinnFestehin ja on esiintynyt monesti New Yorkin jaoston kokouksissa.

Vuoden 1989 maaliskuussa järjestö sai vastaanottaa jaoston Arts and Letters Award -kunniamerkinnän.

*The Finnish-American***RAIVAAJA***Invitation from Delaware Valley:***Celebrate Wäinö Aaltonen centenary in Chester****Viola Palo**
NEWARK, DE

First of all, we need a clarification of the importance of the area of the United States known as the Delaware Valley. This is the geographic location of the very first Finnish speaking settlers who came to America when the Swedish nation in 1638 established a permanent settlement in the New World.

Although this venture under Swedish authority did not last longer than 17 years, Sweden did claim and settle territory along both sides of the Delaware River and named it "New Sweden." Swedes and Finns were the first white settlers.

Today, Americans of Finnish descent living within a range of 100 miles of this historic area along the Delaware River call themselves Delaware Valley Finnish Americans. We have two separate organizations with certain distinguishing characteristics that do not hinder an overlap of interests yet provide each group its own tie that binds for Finnish fellowship.

One group, "The Finnish American Society of Delaware Valley" can best be identified with most recent Finnish arrivals to the United States who came after obtaining a good education in Finland. The other group, "Delaware Valley Finnish Americans, NE, MD" are mostly second generation Finns whose parents came in the early 1900s as young people from Finland eager to make a living in a new country.

Most members of the "Finnish American Society" are located geographically closer to Philadelphia. Most of the "Delaware Valley Finnish Americans" are located geographically closer to North East and Elkton, Maryland. Both organizations strive to keep alive Finnish American history and culture. "Pikku Jouluk" and "Laskainen" are planned annually.

Also, there's the annual Finnish first settlers commemorative gathering at the site of the Wäinö Aaltonen monument in Chester, Pennsylvania. This event is scheduled to take place on the second Sunday in June so as not to conflict with Father's Day or Midsummer celebrations.

In 1938 there was a large gathering of Finns from all over the United States who came to the Delaware Valley to celebrate 300 years of Finnish contributions to their adopted country, the United States.

The focal point of this gathering was the beautiful granite monument, known as the "Delaware Monument," sculpted in Finland by Wäinö Aaltonen for this commemorative celebration. The mon-

ument was brought to the United States as a gift from the people of Finland. It was positioned in the Delaware Valley on a tract of land in Chester, Pennsylvania, that was given in 1653 by Queen Christina of Sweden to Captain Hans Amundson Besk, a native of Finland.

This monument, located in Crozer Park, is visible from Interstate Highway 95 that goes through Chester. A visitor standing next to the monument sees an approximately six foot by six foot block of brownish red Balmoral granite quarried in Finland and beautifully relief sculpted on both sides with life-size scenes of the early Finnish

pioneers in the Delaware Valley.

The seat base of almost black granite came from Rautalampi, Finland, the ancestral home of the Finnish pioneers who came to "New Sweden" by way of Sweden. Because these Finns knew how to turn forests into fields, they were first encouraged by the Swedish government to leave their native Finland to develop the Swedish farming lands and then because of their success and also their threat to the native Swedes economy, they were considered as ideal pioneers suitable for developing the virgin forest lands of "New Sweden." Consequently, a large num-

ber of the permanent farming settlers in "New Sweden" were ethnic Finns. When English law replaced Swedish rule, William Penn recognized and acknowledged the ownership of land by these Finnish pioneers.

In 1938 the monument site was also enhanced by the placement of four granite benches donated by Finns living in Minnesota, Michigan, Massachusetts and the state of Washington. New York Finns provided the two flag poles. Thousands of Finns participated in the June 29, 1938 dedication ceremonies.

There have been many anniversary gatherings of Finnish-Americans at the

monument site. Later years have brought participants mainly from the nearby Delaware Valley states of Pennsylvania, New Jersey, Delaware and Maryland. The occasion of a special anniversary year would attract many participants from more distant states.

On June 12 this year, because we are recognizing the 100th anniversary of the birth of the sculptor, Wäinö Aaltonen, we are encouraging Finnish Americans from near and far to come join the ceremonies at the monument site and attend the dinner at a nearby hotel as part of the

turn to AALTONENpage 11



Close-up of Wäinö Aaltonen (1894-1966) at work on the monument that would be unveiled in Chester (PA) on June 29, 1938.



Annual meeting

The Finlandia Foundation, New York Metropolitan Chapter, Inc., Annual Meeting will take place on Friday, May 13, 1994 at the Central Presbyterian Church, Park Avenue at 64th Street, New York, New York 10021, at 8 p.m. on the sixth floor. There will come before such meeting all such other business as may be lawfully presented to the membership at this time.

Officers for 1993-94 and members of the Board of Directors have been: President, Mrs. Marja Roth; Senior Vice President, Mr. Lee Alperin; Treasurer, Mr. John Konkola; Secretary, Mr. John O. Delamater.

Board Members and Year Elected:

1991 - Mrs. Elina Aarnio, Tuulikki Leino, Anna-Liisa Rintala, Mr. Philip Smith.

1992 - Miss Aira Nevalainen, Ms. Anja Mattila, Mr. Eric Salonen, Mrs. Christine Star Ranfle.

1993 - Mr. Leland Hoch, Mrs. Polly Ketro, Mrs. Leena Toivonen, Mrs. Hannele Troise.

The Nominating Committee, consisting of John Aarnio, Lawrence Banco, Arla Lindgren, Hannele Troise and chaired by Anja Mattila proposes the following slate of officers for 1994-95 and members to the Board of Directors:

President - Mrs. Marja Roth; Senior Vice President - Mr. Lee Alperin; Treasurer - Mr. John Konkola; Secretary - Mr. John O. Delamater; Board Members - Elina Aarnio, Tuulikki Leino, Anna-Liisa Rintala, Satu Svahn.

Further nominations may be made from the floor at the meeting. If unable to attend, members are strongly urged to sign a proxy.

PROGRAM: FINNISH WOMEN'S GYMNASIIC GROUP

Finnish Women's Gymnastic Association of New York celebrated its 60th Anniversary on April 23, 1994. It was established in 1934 by nine young women who could not find the kind of sport activity they needed in any of the other Finnish clubs or organizations.

The club appeared in both World's Fairs in New York City in 1939 and 1964, on a TV show by CBS, "Christmas Around the World," in 1968. It has participated in programs organized by the Greater New York Finnish Bicentennial Committee in celebration of the bicentennial in 1976.

The folk dancers of the group have had many performances in various Finnish and Scandinavian events. The group has participated in FinnFests in 1988 in Delaware, 1991 in Florida and has performed several times at Finlandia Foundation's New York Metropolitan Chapter meetings. In March 1989 the group was given an Arts and Letters Award by the chapter for over 50 years of retaining Finnish culture in the United States and keeping Finnish

Finlandia Foundation New York Metropolitan Chapter Inc.



60 years ago: First performing group of Finnish Women's Gymnastic Association Inc. Director is Elsa Haapasalo.

traditions alive for American Finns.

Important Finlandia dates to remember

MAY 12: Sibelius High School Chamber Choir Concert sponsored by the Finlandia Foundation New York Metropolitan Chapter and the Sibelius Society with the Consulate General of Finland. At the Christ and St. Stephen's Church, 122 West 69th Street, New York City at 8:00 p.m.

Sibelius High School was founded in 1978, and has been very active in the musical field since. Sibelius High School has around 450 students, who are selected after careful screening. There are three choirs, of which the Chamber Choir is the most demanding as its singers are auditioned before acceptance as members. This spring Marjukka Riihimaki, the Choir Director, has received the Klemetti Prize, the most notable Finnish award for choir directors.

The repertoire will include classical choir music, folk songs and negro spirituals.

JUNE: The ANNUAL FINLANDIA FOUNDATION PICNIC - more information later.

Other events

TIMO SARPANEVA RETROSPECTIVE SHOW at the American Craft Museum, 40 West 53rd Street, New York City, March 17-June 18, 1994. Museum hours: Tuesday 10:00 a.m.-8:00 p.m., Wednesday through Sunday 10:00 a.m.-5:00 p.m.

IRENE AUNIO PAINTINGS at Carlyce Gallery, 202 East 29th Street, 3rd Floor, New York City, April 17-June 25. (212) 481-7171.

MARIANNE FALK PAINTINGS at OIA (Organizations of Independent Artists), 19 Hudson Street, #402, New York. Gallery hours Tuesday 1:00-7:00 p.m., Wednesday-Friday 1:00-5:00 p.m.

MILLIE WISKARI PAINTINGS at Frame Shoppe Gallery, 14 Park Avenue, Manhasset, New York, April 30-May 28. Gallery hours Monday-Friday 10:00 a.m.-6:00 p.m., Saturday 10:00 a.m.-5:00 p.m.

SALOLAMPI SPRING/SUMMER CAMPS - May 15-20 for 19-90 years old, June/July for 7-18 years old. Salolampi Language Village, Moorehead, MN. (800) 247-1044 (within Minnesota), (800) 222-4750 (outside Minnesota).

MIDWEST FINNFEST '94 will be held on the campus of Northern Illinois University in DeKalb, Illinois during July 28-31, 1994. For more information call (708) 816-0215 or (708) 480-0481 evening, (312) 609-4281 office hours, Richard S. Huhta.

THANK YOU TO: Our April meeting hostesses, Marja Delamater, Polly Ketro, Elina Aarnio. Tage Strom for a wonderful slide presentation of Iittala. Flutist, Ulla Suokko, for beautiful music.

GOOD WISHES TO Tuulikki Leino recovering nicely at home after an operation.

Finlandia Foundation
New York Metropolitan Chapter

Monica Groop's NY Debut -

'Elegant interpreter of art songs'

Finland's Monica Groop recently made her New York debut in the Artist Debut Series of the Finlandia Foundation New York Metropolitan Chapter.

The following is the review of the concert which Allan Kozinn wrote for The New York Times.

This season has become a festival of promising young mezzo-sopranos, all nipping at the heels of Cecilia Bartoli, who is already an established star though she is not yet 30. Whether the opera circuit can accommodate so many deserving mezzos (recent newcomers include Jennifer Larmore and Olga Borodina) remains to be seen. But perhaps the more pressing questions, since opera cannot run on the mezzos alone, is when we will see a corresponding explosion of sopranos and tenors of similar caliber.

The scales were unbalanced further on Monday evening, when Monica Groop, a Finnish mezzo, made her New

York debut at Weill Recital Hall. Ms. Groop has lately been attracting attention in Europe, both in opera houses and with orchestras and period-instrument bands, and in her recital she proved herself an eloquent interpreter of art songs by Brahms, Sibelius, Strauss and Grieg.

She has a powerful sound and a mature but agile, rounded and appealingly consistent tone. She seemed most strongly drawn to works in which intensity is paramount, and in songs like Brahms's "Auf dem Kirchhofe" and Sibelius's "Illalle" and "Jar Ar Ett Trad" ("I Am a Tree") she tempered an emotional, pressured style with the kind of coloristic subtlety that illuminates the texts.

Ms. Groop was more immediately affecting, though, in songs of greater delicacy, which in any case are better suited to the hall's bright acoustics. She capitalized nicely on the alternating currents of playfulness and wist-

ful introspection in Grieg's "Haugtussa" cycle. And in Sibelius's "Var Det En Drom?" (Did I Just Dream?) and "Diamanten pa Marssnon" ("The Diamond on the March Snow,") with their smooth, gliding vocal lines, and Strauss's "Allerseelen," her

phrasing and tone were the picture of sensitivity.

Gustav Djupsjobacka was an aggressive accompanist whose cruder exertions were offset by moments of lovely, colorful playing, particularly in the more impressionistic of the Sibelius songs.

Finland Festivals '94

Ilmajoki Music Festival June 9-19

The principal performance of this, the 20th Ilmajoki Music Festival, will be the opera Jaeger Stahl by Ilkka Kuusisto.

The work is based on a play by Ilmari Turja relating the history of Finland from 1915 to 1918. It will be directed by Jussi Tapola, principal director of the Finnish National Opera.

This open air spectacle will involve 200 performers including twenty soloists. The Vaasa City Orchestra will be conducted by Martti Tiainen. Pursued by the Gendarmes,

the young men of Ostrobothnia flee across the Gulf to Germany for military training. Under the leadership of the 27th Jaeger battalion founded in 1915, Finland was to be liberated from the power of the Czar and fashioned into an independent state.

At the Lockstedt training camp, the Jaegers are unexpectedly forced to pledge themselves to fight for Germany. This offends the Jaeger volunteers whose goal is the liberation of Finland.

Revolution breaks out in
turn to ILMAJOKI page 12



Curator Ratila presented with certificate and scroll by Finnish Cultural Center President Toini Laakso.

New logo unveiled, curator 'roasted' at Cultural Center annual meeting

Toini Laakso
FITCHBURG, MA

Jonathan Ratila, curator of the Finnish Cultural Center was "roasted" and feted before a packed hall of boosters Sunday afternoon, April 17, at the 30th anniversary Annual Meeting of the Finnish Cultural Center.

Winning logo unveiled

Prior to the "roast," invocation was given in Finnish by Rev. William A. Sumner, pastor emeritus, and Toini Laakso, president of the Center, welcomed the gathering and presided at a short business meeting during which two new trustees, Sally Tracy and John Heimo 3rd, were voted into office for three-year terms. Annual reports were distributed and reviewed.

Highlight of the business meeting was the unveiling of the winning logo of a recent contest by contest chair Marita Cauthen.

An enlarged copy of the logo of stately pines was mounted on an easel for easy viewing. Marita read the artist's interpretation of what the pines are meant to depict, and announced its creator to be Helen Korpela of Boston.

The three judges, John Heimo 3rd, Ellen Hansas and Malja Mord were unanimous

in their choice, and the design was later adopted by the trustees as the new logo for the Cultural Center.

'Show and Tell'

Jonathan presented his annual "Show and Tell" of interesting items donated to the Center. Among this year's goodies were some old photographs, one of which was of Paavo Pajunen, well-known Raivaaja personality, and another was of the mortgage burning of Maynard's Parker St. Hall - participants included teenager Roy Helander; a *Suomen Kuvalehti*; an old Finnish Army uniform; and a book of minutes, donated by Walter Nisula, of the Into Temperance Society of Enfield, New Hampshire.

Jonathan's 'Roast'

Toini called on Consul Edwin E. Kaarela for a special greeting for the 30th anniversary of the Cultural Center. Ed began by saying this year would be a little different: - "Jonathan Ratila, the surprise is on you."

The fun began when Jonathan was seated in the front. Ed had everyone in "stitches" with his witty remarks.

"Someone told me this is supposed to be a 'roast,'" he began. "You know what a 'roast' is. Don't worry, Jonathan, it's not going to be a 'roast.' Perhaps a stir fry, or

sauté."

Continuing, he said, "To begin with, I've known Jonathan for a long time. After all, we're about the same age."

Also, "In any event Jonathan is a real good friend of mine. There's nothing he wouldn't do for me. In fact, he's gone for years without doing anything for me."

Another was, "While Jonathan was at Middlebury he wanted to become a doctor but had to give it up because he found out he couldn't stand the sight of money."

Then, "Course, I know Jonathan best down at the Raivaaja. Marita said he does the work of two men, Laurel and Hardy . . . On visiting the Raivaaja office on many occasions, I've become impressed with Jonathan's record keeping. No filing cabinets. It's called 'layering,' laying one sheet over the other. Actually, a representative of the *Helsingin Sanomat* came to study that system."

Miriam Lehto was called upon for her comments. As she reached the podium she declared, "You're a hard act to follow!" and then went on to say "You know, I've always thought of historians as ponderous, procrastinating, but also persevering and patient. I think Jonathan fits all



Cultural Center President Toini Laakso displays the organization's new logo designed by Helena Korpela of Boston.

PHOTOS BY TOINI LAAKSO

these, but mostly persevering and patient. See, I'm going to be kind.

"Well, luck was with us, or was it fate, when he showed up at our doorstep when the need for a custodian or curator for our Finnish room arose. A history major in college, brought up in the community and having an intense interest in the Finnish American saga, made him ideal for the job. Quietly and diligently he has been amassing memorabilia that has come in over the years. We're grateful for the hours he has given of himself to this endeavor and I hope he has the stamina to continue. Thanks, Jonathan."

Marita Cauthen, who spoke next, addressed her remarks to Jonathan and said, in part, "When I thought about talking about you it's hard to

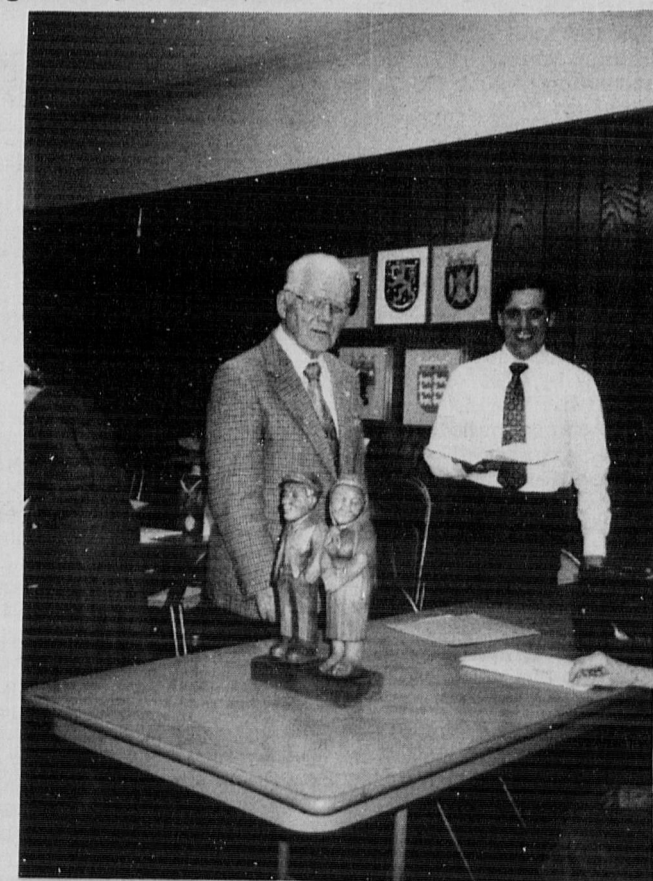
draw the line between Finnish Cultural Center and Raivaaja as really it's one and the same, that one carries over to the other and you're always on the same mission, so you can't just talk about you being the curator for the Finnish Cultural Center because basically you're doing that 24 hours a day."

She said the one thing that always impressed her about his doing that was that he wasn't doing it for himself but for the common good. She said, "If I was asked to describe you, I'd say you are a walking encyclopedia of Finnish Americana, that you can throw in a name and right away Jonathan says, 'Oh ya, wasn't that person's uncle that, and cousin there, and then they lived in this house

tune to 'ROAST' page 14



Diane Tammi Cushing sang Finnish songs in her clear, beautiful voice.



Walter O. Nisula, left, of Quincy, and Cultural Center Trustee Jan Kolm pose with two woodcarvings from Finland given to the Center that afternoon by John A. Bosk.

Exploring heritage in Newport, N. H.

NEWPORT, NH - "Explore New Hampshire and Its Heritage" is the theme of exhibits and special events at the Library Arts Center Gallery, 58 North Main Street, this month.

"Main Street, New Hampshire: A Project in Progress by the N. H. Art Association Photo Group" is one of the exhibits. Richard Beaulieu, a member of the Photo Group, is doing Main Street, Newport for this exhibit.

"Calling Ourselves Home: A NH Humanities Council Exhibit" is an exhibit exploring NH cultural heritage and ways of studying community history. Photographs from the Newport Historical Society archives are included in this exhibit.

Both exhibits will be on view through May 28. Gallery hours are Tuesday-Saturday, 11-4 p.m.

Finnish music & dance

An "Evening of Finnish Music and Dance" is this Saturday, May 7, at the Library Arts Center beginning

AALTONEN

continues from page 8

day's events. The local area has the historic John Morton log cabin homesite and the Governor Prinz Park along the Delaware River. Both places are worth a visit.

We hope to have a good program starting at 1:00 p.m. at the monument site with dinner later in the afternoon.

Please telephone Viola Palo (302) 368-1001 (address: 1752 Dixie Line Rd., Newark, Delaware 19702) if you would like to get information on joining the celebration on June 12. Dinner reservations must be paid by May 15.

at 7 p.m.

Lillie and Michael LeBlanc from Acworth and Allan Tastula of Hudson will perform a concert of Finnish folk music with piano, accordion, guitar and the traditional *kantele*.

Dancing will follow with a lesson on doing the *jenkaa*, otherwise known as the Finn Hop.

Storytelling

Bill O'Neal of Deerfield will be telling stories on Thursday, May 26, at 7 p.m. at the Library Arts Center. He recounts some pretty hilarious tales of NH in the "old days," spiced with poetic recitations, not all of which are serious.

O'Neal is semi-retired from the family business, Granite State Well Co. He has been described as a "Yankee Irishman with a gift of blarney."

Changes & diversity

Richard Parker will give a talk on "Industrial Changes and Ethnic Diversity in the Newport Area" on Tuesday, May 10, at 7 p.m. in the Arts Center. Parker participated in the final report of "Calling Ourselves Home" and will share some of his research in the industrial development of Newport. Area residents are encouraged to come and share information about their family's history of immigration to the area.

Fairbanks, AK

Niilo Koponen asks Finns who are in DSA to drop him a line at DSA Alaska, P. O. Box 80646, Fairbanks, Alaska 99708.

\$ 19,182.10
+ 500 FIM
+ \$ 5.00 CAN

has been donated as of press time to the RAIVAAJA Computer Fund (see the *Tietokone-erähoito* on page 2).

But you must keep the momentum going! Updating and modernizing Raivaaja's production equipment requires a capital investment approaching \$20,000. So please, keep your donations - however large or small - coming.

The Board of Directors of Raivaaja Publishing Company wishes to thank sincerely all who have donated so generously thus far.

Remember, this newspaper is owned by the Finnish American community. It is your paper!

RAIVAAJA, P. O. Box 600, Fitchburg, MA 01420-0600, USA.

Cambridge, MA

The Regattabar will present The Frank Carlberg Trio on Tuesday, May 10, with sets at 8:00 & 10:00 p.m.

The trio features Chris Speed on tenor sax and clarinet, Jim Black, drums, and Frank Carlberg, piano.

For more info, call 617-876-7777.

W. Barnstable, MA

Change in meeting location

The location of this month's meeting of the Finnish-American Society of Cape Cod has been changed.

The meeting will take place on May 18 in the **West Barnstable Community Building** on Rte. 149. The time is 7 p.m.

Kalenteri

CALIFORNIA

- May 8 - Mother's Day Breakfast, 9 am-noon, cafeteria, Brotherhood Hall, 1970 Chestnut St, Berkeley.
- May 10 - United Finnish Kaleva Brothers & Sisters No.21 membership meeting, 7:30 pm, Cafeteria, Brotherhood Hall, Berkeley. Program: Slides of Finland by John Schilling.

CONNECTICUT

- May 5 - Finnish American Heritage Society meeting, 7 pm, Finnish Hall, Canterbury.
- May 7 - Children's May Day program, 1:00 pm, Finnish Hall, Canterbury.

ILLINOIS

- May 7 - Vappu Celebration, Estonian House, Lincolnshire. Dinner & dancing; music by DeKalb Footstomper. Reservations by May 1. Call 708-362-9417. Sponsored by League of Finnish-American Societies Chicago Chapter.
- July 28-31 - FinnFest USA '94, Northern Illinois University, DeKalb. For more info: FinnFest USA '94, c/o Ray Lescelius, 412 Huntington Lane, Elmhurst IL 60126.

MAINE

- May 17 - Finn-Am Society meeting, Odd Fellow's Hall, Warren.
- June 19 - Finnish American Heritage Society of Maine's last meeting of the season, 2 pm, Heritage Center, West Paris. Program: *Siniristi*, in honor of Finland's official flag day, *Juhannus*.

MASSACHUSETTS

- May 4 - Sibelius High School Chamber Choir in concert, 7:30 pm, Immanuel Lutheran Church, 346 Shrewsbury St, Holden. For more info, contact Barry Heiniluoma, 508-928-4428. Sponsored by FACR.
- May 5 - Scandianavian Dance Class, 7:30-10 pm, Viking Club, 410 Quincy Ave, Braintree. If interested in attending, call 617-738-8385.
- May 6 - Norwegian Night Dance, 8 pm, Viking Club, Braintree. Music by Nils. Sponsored by South Shore Viking Assoc.
- May 7 - Suomi-koulu "ILTAMAT," 4-8 pm, Kaleva Huvila, Fort Pond Littleton. Entertaining programs for children and adults as well as something to eat.
- May 10 - Finnish Golden Age Club meeting, 2 pm, Elm Street Congregational Church, 264 Elm St, Fitchburg.
- May 11 - Finnish-American Club of Saima Inc. annual meeting, 7:30 pm, Saima Park, Scott Rd, Fitchburg.
- May 14 - Dance, 8 pm, Saima Park, Fitchburg. Music by Hi-Lites. Sponsored by FACS.
- May 15 - Kalevaiset Civic Association annual meeting, 6:30 pm, Fort Pond, Littleton. Smorgasbord for Ladies & Knights at 4:15 pm.

MICHIGAN

- May 7 - New Generation meeting, 10 am, Finnish Center, 35200 W. Eight Mile Rd, Farmington Hills. *Sima & tippaleipä*.
- "Amore, A Night of Love," Finnish Center, Farmington Hills. Italian music & food. Reservations 455-1216 or 932-3594. Hosted by The Finnish-American Singers of Michigan.
- May 8 - Mother's Day Brunch, 11:30 am-1:30 pm, Finnish Center, Farmington Hills.
- May 15 - Finlandia Male Chorus in concert, 3 pm, Finnish Center, Farmington Hills.

MINNESOTA

- May 20 - Finnish American Cultural Activities annual meeting, 7:00 pm, International Institute, 1694 Como Ave, St. Paul.

NEW HAMPSHIRE

- May 7 - Evening of Finnish Music & Dance, 7 pm, Library Arts Center Gallery, 58 N Main St, Newport. Featuring Lillie & Michael Le Blanc and Allan Tastula; dancing following concert. For more info: 603-863-3040.

NEW JERSEY

- June 25 - Midsummer Celebration '94, County College of Morris, Randolph. Sponsored by SAHS.

NEW YORK

- May 12 - Sibelius High School Chamber Choir Concert, 8:00 pm, Christ and St. Stephen's Church, 122 West 69th St, New York. Sponsored by the Sibelius Society & Finlandia Foundation New York Metro Chapter in cooperation with the Consulate General of Finland.
- May 13 - Finlandia Foundation New York Metropolitan Chapter annual meeting, 8:00 pm, 6th floor, Central Presbyterian Church, 595 Park Ave/64th St, New York. Program: Finnish Women's Gymnastic Group.
- May 28 - Finnish round & square dance, 8-11 pm, Municipal Building, Spencer. Music by Richard Koski & the Crumtown Ramblers; square dance calling by Jean Alve. For more info: 607-275-0103. Sponsored by the Finger Lake Finns.

OREGON

- May 12 - Finnish-American Historical Society of the West membership meeting, 7:30-10:00 pm, Portland Pentecostal Church, 6225 NE Stanton, Portland.
- May 14 - *Kantele* described & played by Wilho Saari, May Johnson & Karen Nelson, 1:00 pm, Room 124, Cramer Hall, Portland State University, Portland. Free attendance & parking. Sponsored by FALHF.

WASHINGTON

- May 7 - Finlandia Foundation Seattle Chapter 25th anniversary celebration, 6 pm-midnight, Nordic Heritage Museum, 3014 NW 67th St, Seattle.
- May 14 - Pancake Breakfast, 10 am-noon, Finnish Lutheran Church, 8403-13th Ave NW, Seattle. Proceeds for *Tanhuaajat* Buy-a-Tile Fund.

Events subject to change without notice

Vappujuhla!

Workers May Day started in America, when Peter McQuire, President of the Carpenters Union called for a nationwide celebration in support of the Eight Hour Day. More than hundred years of passed and the work week for those with full paying jobs grows longer. Spread the work, cut the hours, equalize pay and benefits! Reclaim America's May Day

- Niilo Koponen

Oletko muistanut
usia tilauksesi?

West Boylston Travel
Route 12
West Boylston, MA

Low fares
to Finland
and Florida!

Nancy Sivula Jakobowicz
MA 1-800-300-6727
508-835-6727

House for rent/exchange
in Finland

3 bedroom/2 bathroom house with sauna in Järvenpää available furnished from July '94 to July '95. Convenient commute to Helsinki while near to country. Rent or exchange for house in Boston area. Call Dr. Jim Lindsley at (617) 863-9517 or Dr. Tytti Solantaus at 011-358-0-291-1079.

Finnish-American
Club of Saima's
**Hawaiian
Luau**

Saturday, May 28 6 p.m.
Saima Park, Fitchburg

Tickets \$12.00

Tickets available from Raivaaja, Armas Kaukoranta 342-7909, Aili & Francis Walsh 874-5779 and Walfrid Makela at Saima Park.

The continuing discussion of the Finnish-American future brings to mind the closing segment of THE FINN FACTOR in American Labor, Culture and Society, a book by Carl Ross (b. 1913).

This book, first published in 1977 and reprinted in 1982, is, unfortunately, out of print today. However, its message is one which needs to be heard by new people getting involved in the various discussions which take place about the future of Finnish American cultural, educational and social activities.

Ross writes:

There is not likely to be a Finnish cultural survival, or continuity, unless it is grounded in an effort to unite the generations of Finnish descent around a solid historical appreciation - and reexamination - of their place in America and its history.

In various discussions and meetings about the future we have witnessed through the years there is little appreciation or understanding of this concept.

In fact, the focus has tended to be exactly the opposite. The differences between generations are what is stressed: "The New Generation," "The 3rd & 4th Generation," "Project 34," for example. It's as if going to a Finnish American event should be the same as going to a high school reunion.

And as for a "solid" historical appreciation and reexamination? Forget it! There is a total lack of interest in understanding - or even learning about - our history on all levels of the Finnish American cultural establishment.

Not long ago a friend took me on a tour of the Bay Ridge section of Brooklyn to point out the old landmarks of the Finnish community - cooperative apartment buildings, the Imatra center, Finnish Lutheran churches, a community school, once attended by hundreds of Finnish American children. The well swept, neatly painted entryways and home fronts spoke of another era, of community pride and tradition, of another "ethnic" enclave still

Key to our cultural survival

surviving in the vast metropolis.

Yet in a few surviving businesses, a hardware store, bakery, newspaper, etc., one sensed that here was a passing community many of whose members had already moved away. From the waterfront up the hill from the subway line there were the tokens of a new community, a new immigration - storefronts announcing "Se Hablan Espanol," "Se Venden Ropa," or "Hierramientos," instead of "Rautakauppa," as the hardware storefront in the old "Finntown" on Eighth Avenue announced.

My friend, who had come to America as a child of five nearly a decade before I was born, talked of the passing of the Finnish community with sadness, and of the feeling among the local Finns that the new immigrants from Puerto Rico were intruders from whom it was necessary to flee. But she knew that flight meant the end of a community, of a cultural entity that would not again be reconstructed anywhere else. And that is in urban America the dilemma of the old ethnic communities: to remain or disperse.

One aspect of the renewed ethnic consciousness among many Americans is a desire to keep things as they were, to cling stubbornly to the notion that a particular cultural entity and heritage can survive only in "pure" ethnic enclaves. Yet, at best this is impossible, and at worst it is racist.

I would join in deploring the passing of "Finntown" in Brooklyn or any other American city. But I have not the slightest belief that ethnic identity can in this day and age be rooted into a piece of exclusive real estate.

Communities will have to be shared. They can be places where various ethnic tradi-

tions can live in harmony and reinforce each other through mutual respect, while mutual hostility, hate, and lack of respect for the diverse origins of our people can and will destroy these communities and render them unlivable. Ethnicity can be primarily a thing of the mind and spirit, of history and tradition, of celebrations and observances, of folk performances and art, and the mingling of various ethnic traditions in a single neighborhood, community, or city.

It is a hopeless and retrogressive illusion that enclaves of ethnic purity can offer sanctuary from the problems of the real world, or from the demands of the newest immigrants from abroad, and migrants from other areas of America, who want to burst out of the bonds of ghettos, that other kind of "ethnic enclave" to which urban communities have tried to consign this or that ethnic group. Among other American "ethnics" the Finns ought to discover in their own history a rationale for a more humane and democratic American society.

The history of Finnish immigrants in America is absolutely unique, and it merits the study and attention of the Finns themselves and of others. It will enrich the understanding of who we are and where we came from. But not for a single moment can I believe that this unique history is not matched by the singular experiences of scores of other ethnic groups, each in its own different, but not superior, fashion.

Have the people of Israel displayed less "sissu" in their stubborn fight for a homeland? Is the striving of the people of Puerto Rico for a national identity and a position of dignity and equality in America when they immigrate here, inferior to the battle of the Finns for nationhood in Finland and survival in America? Their nationalism is just as passionate, and their intention of wresting a place for themselves in American society will prove as stubborn as that of the Finnish immigrants.

My friend from Brooklyn related incidents of her childhood in an American mining and lumber mill town when the word "Finn" was still a derogatory epithet against recent immigrants. It was much like the experience of today's newcomer to Bay Ridge. Possibly the discovery of these aspects of the Finnish American past might make the Finnish American more understanding of the position, culture, and history of their neighbors in today's multi-ethnic America.

We are becoming aware of a "new ethnicity," however, that is not precisely the same as the attitudes of the immigrant and second generations. It can be defined as a conscious process of identifying and discovering ethnic cultural roots and consequently arriving at a new concept of America as

a pluralistic society. It is most pronounced among the young, the third and fourth generation, but it need not be, and is not limited to younger generations: it is not related particularly to either age or generational affiliation.

The consciousness of ethnic identity of the immigrant generation was rooted directly in the "old country." It was the foundation for developing the ethnic sub-culture and society as part of a need for adaptation and survival.

The "old ethnic" would have identified with the lament of "Wainämöinen, ancient hero of the Kalevala, who spoke of a time "When I left my native land and kindred, / Came to this land of strangers, / To these unfamiliar portals." They made their new home in a "land of strangers" where nostalgia for the "native land and kindred" was often the strongest tie that bound them together. The "old ethnic" instinctively clung closely to the "old country" as a life line and link to a known past in order to meet an uncertain future in a yet alien country. This tradition was and remains basically exclusive and separate although thoroughly American. It has been exploited and used by demagogues and racists in recent years in attempts to exclude Blacks, Native Americans, Chicanos, and the newest immigrants like the Puerto Ricans, from the enjoyment of equal opportunity as Americans to live, work, and go to school on a democratic basis in communities identified with the older European immigration. Thus the old values have clashed with the needs of contemporary society.

On the other hand, the "new ethnic" consciously looks for the older folk roots and associations as an American wanting to affirm opposition to the cultural, political, and social pressures for conformity, and to seek a personal and group sense of identity within an increasingly complex society. The new ethnicity is, in this sense, an affirmation of cultural pluralism as a foundation for a viable American society. In the process of discovering ethnic roots and traditions the "new ethnics" are also rediscovering American history and tradition, casting it into a new mold.

The new interest in immigration history in American colleges and universities is, therefore, a new focus on American history, not a movement of nostalgia. It opens new horizons for understanding American society, and efforts past and present to change it. Young scholars are turning naturally to their ethnic backgrounds in the search for clues to their place in American life.

Hence to-day, when large numbers of Finnish Americans are entering schools as

students and faculty, there appears a startling new interest in Finnish immigrant history, and for that matter, Finnish drama, music, folklore, and literature. Whether this represents new prospects for the continuity of Finnish traditions, culture, and language, only time will tell.

The question obviously has to do with the third and fourth generations, with young people who were not born directly into the immigrant community, but into families of Finnish and part Finnish origin. Their limited exposure to Finnish culture, if any, has been primarily within the family. Schools they have attended, or still learn in, have been concerned with homogenizing people into standardized Americans, and with imparting skills needed by American industry, almost never with encouraging the blooming flowers of diverse cultural origins. The schools have "put down" and denied the particular cultural heritage of all immigrants, and in extreme cases made young people ashamed of their parents or grandparents.

On the other hand the older generations of Finnish Americans have made their own history singularly boring to the youth by writing it in terms of institutions instead of people and without the conflict, controversy, and color of real life and actual history. The worst fault of what has often passed for ethnic history has been its narrowness and preoccupation with purely nationalistic concerns so that it becomes the opposite side of the coin to American history that excludes the immigrants. They generally fail to present the totality of this experience as one common heritage and often resist the evident fact that the past will look different with time's passage and the critical appraisal of the young.

There is not likely to be a Finnish cultural survival, or continuity, unless it is grounded in an effort to unite the generations of Finnish descent around a solid historical appreciation - and reexamination - of their place in America and its history. This will take a lot of doing. It will not be done by a small group of scholars, however valuable their contributions. Nor can it be done by "old Finns" reiterating the same old Finnish virtues, however deserving of praise they may be. The remaining institutions of Finnish life can be useful in this cultural transference, and perhaps enjoy a longer and more useful life if they are engaged in this effort. But in the last analysis the framework for a lasting Finnish American heritage is in recognition of its place within a multi-ethnic, pluralistic society.

The fundamental object is to give America a lasting impression of our Finnish immigrant history and heritage so integrated into the fabric of American life that it will live even while the language and immigrant institutions disappear.

ILMAJOKI

continues from page 9

Russia, Finland proclaims her independence and the Jaegers return home in 1918 to a

Remembering the Lehtinen sisters

Accompanying his donation in memory of Vieno (Lehtinen) Jacobson to the Raivaaja Computer Fund, Victor (Wolto) Wallenius of Baltimore (MD) writes:

"I was 'brought up' in Lanesville [Mass.] with the Lehtinen sisters Vieno and Martha.

"Vieno was a superb pianist and organist, Martha played violin (excellent!). At an entertainment at Wainölä Hall in the '20s this duo played Sibelius' 'Valse Trist.'"

Wallenius adds that "superb masonry work" by the Lehtinen's sisters dad, Gus Lehtinen, may be viewed at the John Hays Hammond estate and museum in Gloucester (MA).

new political situation: a battle with the Red Guards of Finland. General Mannerheim receives a Jaeger delegation and their differences are dispelled.

This opera is a tribute to the Finnish spirit at its best.

The opera is a co-production of the Ilmajoki Music Festival and the Vaasa Opera. The festival program will also include nearly 30 concerts in Ilmajoki, Seinäjoki, Kurikka and Nurmo. Opening night will be June 17th on Ilkka's Field in Ilmajoki. The other events will be held on the 16th, 18th and 19th. Art Ilmajoki, a high class art exhibition, will be open to the public during the festival.

For more information, contact Ilmajoki Music Festival, Kauppatie 26, FIN-60800 Ilmajoki, tel. +358-64-424-7049, 424 7050, fax +358-64-424 7171.

Finland Festivals

Kirkollisia

Fitchburg ja ympäristö

Tulevia tilaisuuksia

Bethel-seurakunta

Suomenkielinen radiohar-
taus HYVÄT UUTISET lähe-
tetään joka sunnuntai-
aamuna WEIM am 1280,
Fitchburg, klo 8:45 aam.

Kyselyjä seurakunnan toi-
minnasta voi tehdä soittamal-
la puh. 582-6637 tai 386-
7573.

Rukouskokoukset toistai-
seksi joka toinen sunnuntai
klo 2:00 iltapäivällä Aida Vir-
tasen ja Elli Sumen kotona,
23 Shelley Avenue.

Toukokuun 8. p:nä klo 2:00
ip. äitienpäiväjuhla Elm St.
Lähetyskirkossa. Kaikki ter-
vetulleita!

Elm St.

Lähestysseurakunta

Jumalanpalvelus sunnun-
taina klo 9:30 aamulla. Pas-
tori Philip Meher saarnaa.
Pikkulapsille järjestetty hoito
jumalanpalveluksen ajaksi.

Kellokuoro kokoontuu maan-
antai-iltaisin klo 7:00.

Kirkkokuoro harjoittelee tiis-
tai-iltaisin klo 6:45.

Hartaustilaisuus keskiviik-
koina klo 2:00 iltapäivällä.

Lauantai-iltaisin klo 6-7
kirkko on avoinna rukousta ja
mietiskelyä varten.

Messiah Lutheran srk

Perjantaina, toukok. 6. p:nä
klo 6:30 ill. *Lighter Side Fel-
lows* 12-viikkoinen ohjel-
ma uusiin ruokailutottu-
muksiin, kohtuulliseen voi-
misteluun, rukoiluun ja raam-
matun lukemiseen. Kaikki
naiset tervetulleita! Lisätietoja
Jean Pearson, puh. 343-7967.

Lauantaina, toukok. 7. p:nä
klo 9:00 aam. Mäntyrannan
kevätsivoustalkoot. Tule aut-
tamaan! Klo 12:30 päivällä
Merry Mystery -kyydille läh-
detään kirkon pihalta. Jos ky-
symistä, soita Eilalle tai
Dianelle!

Sunnuntaina, toukok. 8.
p:nä klo 10:30 aam. ehtoollis-
jumalanpalvelus. Klo 9:15
sunnuntaikoulu. Klo 9:15
aikuisten raamattuluokka.



Anna Minkkinen

Fulbright stipendiaatti

ANDOVER, MA - Anna Kat-
rina Minkkinen, Allan ja Lee-
na Minkkisen tytär ja fitch-
burgilaisten Mr. ja Mrs. George
Minkkisen pojantytär, on
saanut vastaanottaa Ful-
bright stipendin opiskelak-
seen Helsingin Taideteollises-
sa korkeakoulussa.

Minkkinen tulee opiskele-
maan filmituotantoa ja tulee
työskentelemään filmiprojek-
tin parissa. Lisäksi hän
toimii elokuvaohjaaja /tuotta-
ja Anssi Mänttärin osa-ai-
kaisena apulaisena.

Vuonna 1946 perustetun
Fulbright stipendiohjelman
tarkoituksena on avartaa
Yhdysvaltain ja muiden maid-
en asukkaiden välistä ym-
märtämystä. Fulbright kan-
didaatilta vaaditaan *Bachelor
of Arts* opintarvoa, opiskelu-
maan kielitaitoa sekä yleistä
kypsyyttä ja stipendikel-
poisuutta. Valinnan suoritta-
vat sekä Yhdysvaltain halli-
tuksen Fulbright komitea että
vierailumaan Fulbright komi-
teat.

Minkkinen, joka pääsi Phil-
lips Academysta 1990, val-
mistuu Brown Universitystä
tässä kuussa, pääaineinaan
Honors englanti ja semiotiik-
ka. Hän kuuluu Rhode Islan-
din *Phi Beta Kappa* akateemi-
seen järjestöön.

Kultaisen Iän Kerho

Suomalaisen Kultaisen Iän
Kerho kokoontui huhtikuun
26. p:nä klo 2 iltapäivällä Elm
St. Lähetyskirkon seurakun-
tatalissa.

Puheenjohtaja Anton Nopa-
nen avasi kokouksen lausu-
malla kaikki tervetulleiksi.

Sitten laulettiin "America" ja
"Maamme" laulut. Sen jälkeen
sihteeri Irene Vilakari luki
edellisen kokouksen pöytäkir-
jan, mikä hyväksyttiin.

Vieraita joukossamme oli
Martta Koivisto, Paul Viziglan
ja Mary Langlois. Heidät lau-
suttin tervetulleiksi ja toi-
vomme, että viihtyivät seuras-
samme.

Rahalahjoituksia kerholle
tekivät Mamie Lauricella,
\$5.00 ja Anton ja Ethel Nopa-
nen, \$10.00 Aune Luoman
muistolle.

Lahjoituksia kahvipöytään
tekivät seuraavat: Henni Lap-
palainen, Helvi Fiskaali, Elsie
Desjardin, Anna Niemi, Oner-
va Lovejoy, Taimi Olkkola, Mi-
riam Orava, Irja Alitalo ja An-
ton Nopanen.

Syntymäpäivänsä tällä vii-
kolla viettävät Sadie Säkkinen
ja Tyyne Pajunen. Heille lau-
lettiin "Happy Birthday".

Vieno Aho on taas Burban-
kin sairaalassa, missä ote-
taan lisää kokeita. Rauni Cote
lähetti terveisiä ja sanoi, ettei
ole voinut tulla kokoukseen

kun hän on "baby sitterinä".

Kaksi kerhon jäsentä muut-
tivat sinne mistä ei palata:
Matti Oiva Rauma ja Aune
Luoma. Heidän muistolle
pidettiin hiljainen hetki.

Helvi Fiskaali sitten esitteli
seuraavan ohjelman: Kalle
Pelto soitti haitarillaan "Len-
täjän valssi" ja "Mikkelin
markka".

Kajja Pesonen lauloi kauni-
ta suomalaisia kansanlaulu-
ja.

Anna Niemi luki "Suomalai-
sista lauluista" mitä siirtolais-
säveltäjät kirjoittivat olles-
saan työssä metsäkämpillä ja
kaivosalueilla.

Helvi Fiskaali lausui "Syn-
tymäpäivä" ja "I Smell a Me-
mory"; Anton Nopanen lauloi
"Joutsen" ja "Lähteellä".
Kalle Pelto vielä soitti "Met-
säkukkaa".

Siirryttiin sitten runsaan
kahvipöydän ääreen.

Mildred Heino

Cape Cod

Finnish-American Society of
Cape Cod kokoontuu keski-
viikkona, toukokuun 18. päi-
vänä klo 7:00 illalla West
Barnstable Community ra-
kennuksessa, Rte 149. **Huo-
mio!** **paikan muutos!**

Kaikenlaisia vakuutuksia... Puhutaan Suomea

NIEMI
INSURANCE
AGENCY, INC.

135 Main Street, P.O. Box 449
Välitetään myös kiinteistöjäWestminster, MA
Puhelin 874-2921

HUHTALA OIL CO.

198 PATRIOTS ROAD, EAST TEMPLETON

- Our own service department to our customers
- New customers always welcome
- Our third generation

CALL 632-1221

Our service area is from North Rutland to Orange

NORTH
END

SUBARU
MAZDA
ISUZU
SUZUKI

SUBARU • MAZDA
Rte. 13, Lunenburg, MA
(508) 582-4911ISUZU • SUZUKI
525 John Fitch Highway
Fitchburg, MA
(508) 345-2508TERVETULOA YSTÄVÄT
ALICE & EUGENE HEIKKILÄ

Fitchburgin Bethel-seurakunnan toimesta

Äitienpäiväjuhla

Elm St. Lähetyskirkossa toukok. 8. p:nä klo 2 ip.

Ohjelman järjestäjänä
evank. Kerttu KopsalaLaulua - Musiikkia
Lasten "enkelleikki" ym.

Puhe Äideille: Kerttu Kopsala

Lopuksi kahvitarjoilu

Kaikki sydämellisesti tervetulleita

Henry J. LeBlanc Insurance Agency, Inc.

Täydellinen vakuutuspalvelu
KIINTEISTÖ - IRTAIMISTO
KODINOMISTAJIEN
AUTO - PALO - HENKIVAKUUTUKSIA

376 Summer St.
Fitchburg, MA
Puh. 343-4853

Eino E. Niinimäki

SUOMEA PUHUVIA VIRKAILIJOITA



FITCHBURG, MA - Poika,
Clay Everett, syntyi huhtik.
21, 1994 Worcester Memorial
sairaalassa Tanja (Mård) ja
Marc McClurelle, 30 Prichard
Street.

Isovanhemmat ovat Maija ja
Eeli Mård Lunenburgissa ja
Sandra (Lappi) ja Ray Mc-
Clure Fitchburgissa.

Järjestämme matkoja
Floridaan ja
Suomeen ja
minne tahansa maailmassa

Puhumme suomea

GIT MATKATOIMISTO

69 Main St. Leominster
Puh. 537-4536

Suomalainen Kultaisen Iän
Kerho kokoontuu tiistaisin
klo 2:00 iltapäivällä Elm St.
Lähetyskirkon seurakuntasa-
lissa, 264 Elm St., Fitchburg.
Kaikki ovat tervetulleita!

FACS:n havaittaminen Luau
lauantaina, toukok. 28. p:nä
Saiman Puistossa. Seuruste-
lu klo 6:00 ill., ateriointi klo
6:30. D. Wells Duo huolehtii
tanssimusiikista. \$12.00
hengeltä. Liput ostettava 22.
p:ään mennessä. Niitä saa
Raivaajasta, 147 Elm St., Ar-
mas Kaukorannalta (508)
342-7909, Aili ja Francis
Walshilta (508) 874-5779 ja
Walfrid Mäkelältä Saiman
Puistossa.

Suomi-koulun
ILTAMAT

Tervetuloa Suomi-koulun
ILTAMIIN lauantaina, touko-
kuun 7. päivänä klo 4:00 -
8:00 illalla! Paikkana on
Maynardin Kalevaisten Salon
Huvila Fort Pondilla Littleto-
nissa.

Iltamissa on ohjelmaa sekä
aikuisille että lapsille. Muka-
na myös Bingo ja koulun ke-
vätarjauksen arvonta. Pää-
palkintona tälläkin kertaa
Finnairin lento New York -
Helsinki - New York.

Arpoja vielä ostettavissa
Suomi-kouluilmaisilta sekä pa-
kan päällä.

Vapaa pääsy. TERVETULOA!

Frank Carlberg Trio
Regattabarissa

CAMBRIDGE, MA - Suo-
malaisen pianistin Frank
Carlbergin trio esiintyy tiis-
taina, toukokuun 10. päivänä
Regattabar jazzklubissa, mikä
sijaitsee Harvard Squarella.

Carlbergin lisäksi triossa
soittavat Chris Speed, tenori-
saksofoni ja klarinetti, sekä
Jim Black, rummut.

Triolla on illan aikana kaksi
settiä, klo 8:00 ja 10:00.

Lisätietoja saa numerosta
(617) 876-7777.

Suomen uutisia

Suomen uutisia

Ahtisaari ei halua muutoksia puolustusjärjestelmään

Suomen presidentti **Martti Ahtisaaren** mielestä tasavallan puolustus ei tarvitse järjestelmän muuttamista. Sitä ainoastaan pitää kehittää harkitusti ja määrätietoisesti. Ahtisaari pohdiskeli asiaa viikko sitten, Suomen kahdeksantena kansallisena veteraanipäivänä, antamassaan Tasavallan presidentin sotilaskäskyssä.

"Suomi on kovalla työllä rakentanut kansakunnan hyvinvoinnin perustan ja sosiaalisen turvallisuuden. Muutuvassa maailmassa säilyttämme ja kehitämme työmme tuloksia olemalla kansainvälisessä yhteistyössä. Vain siten voimme vaikuttaa tulevaan", mietti Ahtisaari.

Hän muistutti, että tämä vuosikymmen on osoittanut, että muutokset ovat arvaamattomia ja niiden ennustaminen vaikea. Niinpä hän lainasi sotamarsalkka **Augustin Ehrensvärdin** sanoja, jossa tämä käskee jälkimaailman seisoa omalla pohjallaan, ja olla luottamatta vieraan apuun. Sanat pätevät Ahtisaaren mielestä edelleen.

Marmorisia ja graniittisia hautakiviä

BOLSTER Monumental Works
JOHN A. PRATT, omistaja

Route 26, Oxford, Maine
Puh. Norway 743-2673

Tuleeko Ahtisaaresta uusi Relander?

Vasta silloin kun pari vuotta sitten kirjoitin K.J. Ståhlbergin ja Lauri Kr. Relanderin pienoiselämäkerrat, ymmärsin, kuinka tarkkaan Mauno Koivisto oli Ståhlberginsa luenut. Martti Ahtisaaren presidenttiehdokkuudesta ei tuolloin tiedetty mitään.

Vaikkei historia toistakaan itseään, ovat eräät Relanderin ja Ahtisaaren presidenttityden yhtäläisyydet kuitenkin silmiinpistäviä. Kysymys ei ole Relanderin ja Ahtisaaren luonteiden, saati kyvykkyyden tai asiantuntemuksen samankaltaisuudesta. Relanderilla puuttui presidentiksi tullessa ulkopoliittikan asiantuntemus. Ahtisaarella se on ollut leipälaji. Sisäpolitiikan osalta tilanne on jossain määrin päinvastoin.

Olennaista mielestäni on, että nämä murroskautta seuranneet presidentit tulivat valituksi - tosin kovin erilaisten vaalijärjestelmien kautta - senhetkisen poliittisen eliitin ulkopuolelta. Molemmat olivat virkamiehiä: Relander Viipurin läänin maaherra, Ahtisaari ulkoministeriön valti-oshteeri.

Relander joutui ottamaan presidentintehtävät vastaan yllättäen, sillä hänestä tuli ehdokas vasta valitsijamieskokouksen aattona. Ahtisaaresta tuli presidenttiehdokas hyvin valmistautumattomana

Presidenttiyksen arkipäiväisemmäksi

Huomattava osa poliittista eliittiä suhtautui Relanderiin koko hänen presidenttikautensa hyvin varauksellisesti. Oman puolueensa maalais-

Sekä Relander että Ahtisaari näyttävät tulevan paremmin toimeen tavallisten kansalaisten kuin poliittisen eliitin kanssa, kirjoittaa **Jukka-Pekka Pietiäinen**.

liiton piirissä Relander ei saavuttanut missään vaiheessa kiistatonta asemaa. Ahtisaaren suhteessa poliittiseen eliittiin ja johtaviin sosiaalidemokraatteihin näyttää olevan paljon samankaltaista.

"Reissu-Lassi" Relander sai kutsumanimensä vain osin ulkomaanmatkoistaan, sillä hän oli nimenomaan ahkera "kotimaanmatkailija". Ahtisaaren maakuntakerroksissa on paljon samaa. Tämä presidentti-instituution arkipäiväistäminen eroaa selvästi Relanderin ja Ahtisaaren edeltäjien toimintamalleista.

Päivänpolitiikan ulkopuolelta presidentiksi yllättäen tullut Relander ei ehtinyt tai tullut ajatelleeksi, mikä presidentin asema suomalaisessa poliittisessa päätöksentekojärjestelmässä oli ja miten parlamentarismi toimi. Relander teki kokemattomuuttaan esimerkiksi presidenttikautensa yhteydessä - sellaisia virheitä, joita hänen oli vaikea paikata vastaavantapaisissa kysymyksissä jo vaalitaistelun aikana.

Myös Relanderin ja Ahtisaaren vaikuttamistavoissa on paljon samankaltaista. Jälleen vertaus edeltäjiin. Ståhlberg oli hyvin pidettyä oman kantansa ilmaisemisessa ja halusi kuulla mitä muut asiasta ajattelivat. Vasta vähitellen hän antoi ymmärtää, miltä kannalta hän asioita katseli ja tahtoeensa vaikutti vahvasti oman mieltäpuoleensa puolesta. Koskaan hän ei toiminut korostetun julkisesti.

Relander aloitti keskustelun yleensä ilmoittamalla miten hän asiasta ajatteli ja pyrki sen jälkeen taivuttamaan muut kannalleen. Ståhlbergin tapa vaikuttaa oli kaikkien-sa tahokkaampi.

Ståhlberg ja Koivisto ovat leimallisesti kirjallisia henkilöitä, Relander - tutkijataustastaan huolimatta - ja Ahtisaari taas eivät.

Ahtisaaren koetinkivi alussa on EU-kysymys

Ahtisaaren presidenttikausi on alussa, emmekä tiedä miten kaikki kehittyy. Relander kompastui oikeistoradikaalisuuteen, eikä tullut valituksi uu-



Presidentti Lauri Kr. Relander ja talonpoikaisjohtaja Vihtori Kosola kättelevät heinäkuussa 1930. Relander harmitteli myöhemmin tapahtumaa.

delleen puolueensa presidenttiehdokkaaksi. Ahtisaaren ensimmäinen todellinen koetinkivi on EU-kysymys, sen jälkeen ehkä Nato-kysymys.

Sen, kuinka yhtenäisenä presidentti pystyy Suomen kansan näissä kysymyksissä

pitämään, näemme myöhemmin.

Jukka-Pekka Pietiäinen
(HS)

Kirjoittaja on Helsingin yliopiston Suomen historian dosentti.

'ROAST'

continues from page 10

and that house, and then he worked in this place and that place,' and he can go on and on.

"And then just once in a while, maybe it has happened twice over the years I've known you, I've managed to come up with a name that you know nothing about and I wish I had a camera to take a picture of your face of those moments because it's almost like, 'How could this person have lived without my knowing about it?' Those are priceless moments.

Jan Kolm, the next "roaster," said, "First thing I want to mention is everybody knows there are two kinds of Finns.

"No, I'm not talking about hall Finns or church Finns, or male Finns or female Finns, or liberal or conservative Finns, I'm talking about Finns who throw everything away and Finns who save everything. There's nothing

in between. They're either one or the other. Just fortunately Jonathan and I are both the second kind. We save everything and he has this sixth sense, he can smell anybody out who's also a packrat and any kind of convincing, arm twisting, whatever's necessary he does to get them to donate their artifacts to the Cultural Center.

"Another thing about Jonathan I realize is when he went to Middlebury why he became a history major. He would never have done good in math. He still doesn't realize there are only 24 hours in a day. He still thinks there are 27."

Jan ended on a note of appreciation for Jonathan's collecting so many things that would otherwise have been lost.

TO BE CONTINUED

Tilaus ja osoitteenmuutos

Osoitteen muuttuessa liittääkää vanha osoite mukaan

Nimi _____

Osoite _____

UUSI TILAUS _____ UUDISTUS _____

MAKSU \$ _____

USA: 12kk \$23.00, 6kk \$15.00, 3kk \$11.00
Ulkomaille: 12kk \$28.00, 6kk \$20.00

Raivaaja

P.O. Box 600
Fitchburg, MA 01420-0600
Puh. (508) 343-3822

Suomen uutisia

Suomen uutisia

EU:n liittymissopimus eduskunnalle vasta heinä-elokuussa

Suomen eduskunta saa vasta heinä-elokuun taitteessa käsiteltäväkseen liittymissopimuksen Euroopan unioniin. Liittymissopimus on viime tietojen mukaan tarkoitus allekirjoittaa juhannusaattona Korfulla pidettävässä EU:n huippukokouksessa.

Eduskunta jää juhannuksen tienoilla kesälomalle, mutta todennäköisesti valiokunnat ryhtyvät käsittelemään liittymissopimusta. Valiokunnilla on edessään jättäyty, sillä liittymissopimusta on kymmeniä tuhansia sivuja paksu asiakirja.

Puolueet määrittelevät kantansa EU-sopimukseen touko-kesäkuussa. Jäsenyyttä puoltavat Sdp ja kokoomus

ovat jo kutsuneet valtiustonsa EU-kokouksiin. Muut puolueet ottavat kantaa puoluekokouksissaan kesäkuussa.

Salolainen tuohtui Aholle

Ulkomaankauppaministeri **Pertti Salolainen** tuohtui pääministeri **Esko Aholle**, joka äskettäin paljasti maatalouden tarvitsevan ensi vuonna toistakymmentä miljardia verorahoja.

Salolaisen mielestä loppusummien esittäminen on tässä vaiheessa vaarallista ja hallitusyhteistyötä hajottavaa, koska laskelmat ovat vielä pahasti levällään.



Paavo Väyrynen ja Martti Ahtisaari olivat eri linjoilla jo vaalikampanjan aikoina. Nyt tasavallan presidentti kummeksuu Väyrysen EU-aikataulua.

Salolainen torjui myös Ahon ajatuksen, että presidentti **Martti Ahtisaarta** pyydetäisiin rakentamaan kansallista sovintoa EU-kysymyksessä. Salolainen leimaa esityksen yksityisajatteluksi, josta hallituksessa ei ole edes keskus-

teltu.

Ulkomaankauppaministerin mielestä marssijärjestys on se, että hallitus sopii ensin EU-jäsenyyden edellyttämistä maatalouspaketista ja neuvottelee sen jälkeen itse oppositioon kanssa. Jos nämä neu-

vottelut jumiutuvat, niin siinä tilanteessa Salolainenkin pyytäisi apua presidentiltä.

Presidentti ihmeissään Väyrysen lausunnoista

Presidentti puolestaan ihmettelee entisen ulkoministerin, kansanedustajan **Paavo Väyrysen** (kesk) ehdotusta EU-jäsenyyden lykkäämisestä.

Savon Sanomille antamassaan haastattelussa Ahtisaari sanoo, että tällainen keskustelu olisi pitänyt käydä jo siinä vaiheessa, kun Väyrynenkin oli mukana hallituksessa päättämässä jäsenyyden hakemisesta.

Ahtisaaren mielestä Väyrysen ehdotus on vain yksi puheenvuoro keskustan piirissä käydyssä keskustelussa, eikä hän ole havainnut sen saaneen suurempaa kannatusta puolueen sisällä.

"Se on yksittäinen rivikansanedustajan mielipide, johon hänellä tietysti on oikeus", sanoo presidentti.

Ahon hallitus kolmivuotinen

Viime viikon tiistaina kolme vuotta täyttänyt Esko Ahon porvarihallitus piti syntymäpäiväjuhlan päivää edeltäneenä iltana pääministerin virka-asunnossa Kesärannassa.

Hallituksen pitkää elinikää juhlivat ministerien, heidän puolisoitensa ja pääministerin avustajien lisäksi presidentti **Martti Ahtisaari** ja rouva **Eeva Ahtisaari**. He olivat ensikerran mukana hallituksen illanvietossa.

Pääministeri tarjosi vierailleen korvasienikeittoa, kylmiä ahvenfilettä, teettä, sateenkaarijäädykettä ja kaiken päälle kvartetin tahdittamaa tanssia Kesärannan parketilla.

Ahon hallitus on nyt Suomen historian neljänneksi pitkäikäisin.

MTK:lla uusi puheenjohtaja

Agronomi **Esa Härmälä**, 39, on Suomen maa- ja metsätaloustuottajain keskusliiton MTK:n uusi puheenjohtaja.

Ulkoministeriön kaupallinen neuvos ja EU-neuvottelija nitisti tiukassa äänestyksessä vastaehdokkaansa, keskustan kansanedustajan **Juha Korkeaojan** äänin 37-33 MTK:n valtuuskunnan kokouksessa torstaina.

Härmälä on sitä mieltä, että EU-jäsenyyspäätös pitää tehdä nopeasti. Hänen mielestään Suomen kannan pitäisi olla selvillä tämän vuoden aikana. MTK aikoo ottaa kantaa vasta sitten, kun EU:n komissio on syksyllä antanut hyväksyntänsä kotimaiselle maatalousratkaisulle.

Työllisten huolletustaakka ennätyksellinen

Viidestä suomalaisesta käytyä enää kaksi. Työkäisistä yhä useampi on työtön, työkyvytön, opiskelee tai on kotona. Ansiotyötä tekee enää 1,98 miljoonaa suomalaista. Heidän pitäisi pystyä elättämään itsensä lisäksi 3,10 miljoonaa lasta, vanhusta ja työelämän ulkopuolella olevaa ja hoitamaan heille erilaisia sosiaalieläkejä.

Maksajien ja elätettävien suhde romahti 1992, kun huollettavien joukko paisui 300,000 uudella työttömällä ja erilaisille eläkeille jäi ennätysmäärä väkeä.

Työllisten ja huollettavien suhde on nyt läntisten teollisuusmaiden surkein: sata työllistä joutuu elättämään 166 muuta. Esimerkiksi Norjassa sata työssä käyvää maksaa 113 huollettavan kustannukset.

Maksajien ja maksettavien suhde ei ole ollut Tilastokeskuksen mukaan koskaan näin keho.

Suomen huoltosuhde oli vielä 1990 ennätyksellisen hyvä. Lähes joka toinen suomalainen oli silloin töissä. Suomen elatusongelma käy professori Antti Kasvion mielestä kestävämmäksi.

"Sosiaalieläkejä on leikattava, muutoin kasantalous ei kestä. Ulkomaista lainaa ei voi ottaa loputtomiin."

Olethan muistanut uusia tilauksesi?

Yli puolet suomalaisista tyytyväisiä Ahtisaareen

Kymmenen uutisten julkaiseman mielipidemittauksen mukaan yli puolet suomalaisista on tyytyväisiä presidentti **Martti Ahtisaareen** toimikauden kahteen ensimmäiseen kuukauteen. Taloustutkimuksen äskettäin tekemän mittauksen mukaan 61 prosenttia haastatelluista ilmoitti olevansa tyytyväisiä Ahtisaareen. Tyytymättömiä löytyi 12 prosenttia. Joka viides ei osannut kertoa kantaansa.

Taloustutkimus haastatteli puhelimitse 500 kansalaista. Virhemarginaali on näin pienellä otoksella viitisen prosenttia.

Kansan tyytyväisyyttä tutkittiin myös 1982, presidentti **Mauno Koiviston** ensimmäisen kuukauden jälkeen. *Sanomalehti Kalevan* tutkimuksessa tyytyväisiä oli tuolloin 85 prosenttia.

Taloustutkimus selvitti samalla myös, onko kansa us-

konut presidentin ja hänen kansliansa selityksiä Ruotsissa saadusta otsahaavasta.

Hieman yli puolet (56 prosenttia) kertoi uskovansa presidentin selvitystä, josta tuoreimman mukaan presidentti luukastui uusilla nahkapohjaisilla lakeerikengillään ja löi päänsä. Kolmannes ei usko presidentin puheita.

Ahtisaari menetti puhelintaluttun mukaan arvovaltansa laastarijupakassa noin neljänneksen silmissä. Noin 70 prosenttia katsoi, että Ahtisaarella on yhä arvovalta tallella.

Imatra Seura

740-40 Street
Brooklyn, NY 11232
Puhelin 718-438-9426

Kenneth Johnson, puh.joht.

SAUNA TILAUKSESTA

THE FINLANDIA FOUNDATION Metropolitan Chapter, Inc.

Meetings every 2nd Friday of the month, from Oct. through May

593 Park Ave. at 64th St. NYC
P.O. Box 2590

GRAND CENTRAL STATION
New York, N.Y. 10017

Consulate General of Finland

(Suomenpääkonsulinvirasto)
866 United Nations Plaza
Suite 250

New York, NY 10017
Puh.: (212) 750-4400
Telefax: (212) 750-4418

Konsulipalvelut
passit ja viisumit
Lehdistö- ja kulttuuripalvelut

Finland Trade Center

(Suomen vientikeskus)
Puh.: (212) 750-4411
Telefax: (212) 750-4417
sama osoite
Suite 249

The Finnish American Chamber of Commerce

(Kauppakamari)
Puh.: (212) 821-0225
Telefax: (212) 750-4417
sama osoite
Suite 249

All Your Travel Anywhere in the World

FINNEXPRESS
SAVES YOU MONEY
ON FLIGHTS TO
FINLAND

CRUISES ♦ TOURS ♦ CARS ♦ HOTELS
SCANDINAVIAN BONUSPASS FREE WITH TICKET

For information and reservations please contact:



TRAVEL SERVICE
425 Madison Avenue, New York, NY 10017
212 832-8989 800 677-6454

Nuorena inhosin kansanmusiikkia ja erityisesti haitarinsoittoa. Mutta nyt huomaankin pitäväni **Maria Kalaniemen** hanuripolskista. Voi ei. Polskista!

Kerron kaiken Maria Kalaniemelle, joka ei näytä loukkaantuneelta. Hän on tottunut tunnustuksiin: "Vihaan haitarimusiikkia, mutta sinun soittoosi kuulostaa niin ertlatselta."

Hän istuu jakkaralle espoolaisrivitalon olohuoneessa. Hän nostaa mustan helmiäiskoristeisen harmonikan polvilleen ja antaa soida. Silmät kiinni, huulilla pieni hymy Maria lurittaa uusimman sävellyksensä, nimettömän polskan. Soitto on lempeää, väliin hiljaista, naisellista. Siitä puuttuu remakka huhhah-hei-henki, jonka aina liittyy suomalaiseseen haitarimusiikkiin. Kalaniemi soittaa kurttuaan - kauniisti.

19-vuotias Kalaniemi voitti Suomen ensimmäisen Kul-taisen harmonikan. Nyt hän on 29-vuotias ja alan ihmisten mukaan Suomen kansanmusiikin ykköshanuristi.

Vaikka Marian levy on ollut kansainvälisellä maailmanmusiikin listalla ja vaikka alan tunnetuin brittilehti on sitä ylistänyt ja vaikka Maria on kiertänyt maailmaa konsertoimassa, häntä ei Suomessa moni tunne.

Mutta jos uskoo Maria Kalaniemeä, niin kohta jo masatkin osaavat kaupassa kysyä haitarimusiikkia.

"Hanuri on tulevaisuuden soitin", hän sanoo topaksti. Ei, ei hän pilalle.

Espoolaistytön kotona kuunneltiin Dallapeetä, Olavi Virtaa ja Metrotyttöjä. Kirkasääninen Maria oppi laulut ulkoa. Lapsuusmuistoissaan hän kiertää eläkeläisjuhla esittämässä *Suhmuran Santaraa*: aikansa tenavatähti.

Haitarimusiikkia rakastava mummi osti laulavalle lapsenlapselleen hanurin tämän ollessa kahdeksanvuotias.

Maria Kalaniemi meni musiikkiopistoon, jossa hänet panttiin soittamaan haitarilla klassista. Aluksi se inhotti, sitten rupesin innostumaan.

Taas Maria ottaa harmonikan syliin ja soittaa luikaut-

taa Bachin preludin. "No, mitä kuulostit?" hän kysyy.

Vähän kornilta, minusta. Mutta Kalaniemi on vakuutunut, että hanurilla sopii soittaa mitä vain. Kyse on siitä miten soittaa, ei siitä millä soittaa.

Mieluiten Maria Kalaniemi kuitenkin soittaa kansanmusiikkia, jonka hän löysi oikeastaan Sibelius-Akatemian kansanmusiikkiosastolla. Nyt hän on sellä opettajana.

Levyllään Kalaniemi soittaa pohjoismaalaisia kansansävelmiä ja omia sävellyksiään. Kappaleilla on perinteiset ni-

met, sellaiset kuin *Hermannin riitti*, *Samuell Dikströmin polska*, *Yxi kaunis papillinen polska*.

Kalaniemen mollivoittoinen perinnepolska saattaa äkkiä pudota raiteiltaan balkanilaiseksi paimenlauluksi, joka oikeastaan noudattaa tansanialaista sävelasteikkoa. Taustalla vonkuva basso muuttaa Marian haitarisävelmän elegantisti jazziksi.

Välillä Maria Kalaniemi lurittelee kevyen surumielisesti kuin ranskalaista musetta. Ohimennen hanurin soinnissa häivähtää argentiinalaista

tragiikkaa, mestari Astor Piazzolalta lainattua.

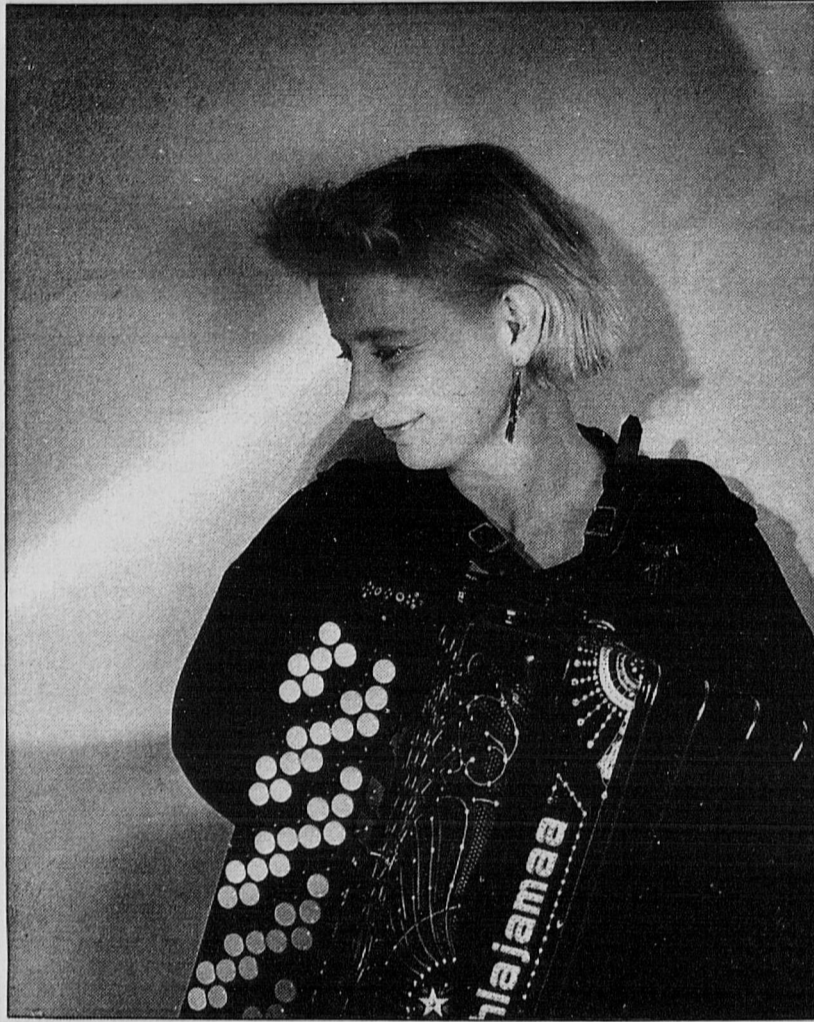
"Vaikutteet tulevat kansanmusiikista, joskus klassisesta, tai jazzista... mistä sen tietää, mistä ne tulevat? Kunnan tulevat. Tärkeintä on että säveltää. Ei voi loputtomiin kopsata vanhoja."

Vaikutteita saa, kun kuuntelee. Kalaniemen uusin löytö on azerbaidžanilainen haitarimusiikki: "Ihan mieleltöntä!"

Haitarintapaisilla soitetaan kaikkialla maailmassa: Madagaskarilla ja Intiassa, Kiinassa ja Meksikossa. Marian mielestä kaikki kansanmu-

Hunajaa hanurista

Maria Kalaniemi kiukuttelee kansanmusiikin perinteitä vastaan soittamalla haitaria lempeästi unelmoiden



Huulilla pieni hymy Maria lurittaa nimettömän polskan.

siikki sopii yhteen.

"Samalla tavalla kuin Suomeen sopii erivärisiä ihmisiä, kunhan sovitellaan."

Maria Kalaniemi lainaa mielellään Akatemian aikaista opettajaansa **Heikki Laitista**: "Pitää tehdä sellaista musiikkia, jota ei ennen ole kuultu."

Kalaniemen musiikki on ennenkuulumatonta siksikin, että hän käyttää harvinaista melodiabassoa. Kun tavallisen harmonikan bassopuolesta irtoaa vain sointuja, melodiabasson bassopuolella voi soittaa myös melodioita. Niin kuin pianolla, Maria näyttää.

Hanurinsoitossa arvostetaan sorminäppäryyttä. Mutta Maria Kalaniemi korostaa mieluummin henkevyttä. Jotkut hanurikonkarit pitävät hänen soittotyylillään lähes kapinallisena: herkkyyttä ja haitarit eivät sovi yhteen.

"Kaikki riippuu palkeen käsittelystä. Palje on hanurin sielu!"

"Harmonikka on herkkä ja ihana peli, vaikka sille aina irvistellään."

Eniten sille irvivat suomalaiset. Australiassa, Saksassa ja Kanadassa paikallinen konserttilyeisy oli innoissaan, Maria muistelee.

Kesällä Maria lähtee kiertueelle Yhdysvaltoihin. Vuoden alussa kansanmusiikkiin erikoistunut amerikkalainen Green Linnet -levy-yhtiö julkaisi Marian pari vuotta vanhan levyn Yhdysvalloissa.

Suomessa häneltä ilmestyy uusi levy kesäksi. Mutta konsertteja hän pitää harvoin. Tänä keväänä on Helsingissä yksi. Lupaan heti mennä.

Kati Juurus
(HS)

Maria Kalaniemen levy on myytävissä Raivaajan Kirjakaupassa. Kasetti postikuluneen maksaa \$9.95 (Mass. asukkailla lisäksi 50 sentin myyntivero), CD postikuluneen \$14.95 (Mass. myyntivero 75 senttiä). Tilausosoite: RAIVAAJA, P. O. Box 600, Fitchburg, MA 01420-0600.

KALEVI...
jatkoa sivulta 3

Mervi Virtanen, maat. ja metsät.maisteri **Kirsti von Fieandt**, lehtori **Marjatta Koskijoki**, toimistopäällikkö **Jukka Leino** vs. jaostopäällikkö **Ilkka Mäkelä**, toimittaja **Juhani Niinistö**, toimitusjohtaja **Pentti Vartia**.

Suomi-Seura on ulkosuomalaisten kansalaisjärjestö, jonka tehtävänä on vahvistaa ulkosuomalaisten yhteyksiä Suomeen ja suomalaiseen kulttuuriin sekä lujittaa siteitä ulkosuomalaisiin.

Suomi-Seuralla on 50,000 jäsentä 70 eri maassa ja seura julkaisee Suomen Silta -lehteä, joka ilmestyy kolmeena eri kieliversiolla.

Suomi-Seura r.y.

Laura Mikkola voittanut pianokilpailun Etelä-Afrikassa

Suomalainen pianisti **Laura Mikkola**, 20, on voittanut kansainvälisen Unisa Transnet -kilpailun, joka pidettiin Pretoriassa Etelä-Afrikassa. Laura Mikkola sai 50,000 randin pääpalkinnon ja kaksi 3,000 randin erityispalkintoa - parhaasta Mozartista ja parhaasta konserto-osuudesta -, yhteensä noin 90,000 Suomen markkaa. Rahapalkintojen lisäksi voitto merkitsee tilaisuutta tehdä CD-levy sekä konsertteja Etelä-Afrikassa.

Kilpailuun pyrkineistä 146 soittajasta valittiin nauhojen perusteella 41 kilpailijaa.

Vuonna 1992 Mikkola sijoittui jaetulle ensimmäiselle si-

jalle Maj Lind -pianokilpailussa. Nykyisin hän opiskelee Yh-

dysvalloissa Indianan yliopistossa Bloomingtonissa.



Laura Mikkola

Uusia tangoja syntyi lähes 400

Seinäjoen tangomarkkinoiden uusien tangojen sävellyks- ja sanoituskilpailuun tuli ennätysmäärä, 384 tuliterää tangoa.

Kolme päivää Seinäjoella istunut raati valitsi loppukilpailuun 12 parasta kappaletta. Kolme parasta tangoa palkitaan tangomarkkinolla heinäkuussa.

Seinäjoen tangomarkkinat viettää tulevana kesänä 10-vuotisjuhlaansa. Paikalle odotetaan 100,000 tangoverasta.

Äidin kädet

On kädet vanhat,
väsyneet
nuo suoniset ja
kyhmyiset.
Niin paljon työtä
vuosien
pöts mennen mutta
hoivaten
ne tehneet vuoksi
jokaisen.
On kädet äidin
kauneimmat,
ja melle aina
rakkaimmat.

Ne kädet usein
hellen
toi lohdun lapsen
sydämeen,
ne auttaen ja
varjellen
kuin rukous on
hiljainen.
Kun vuodet vieri
unholaan,
jää muistot äidin
ainaan.
Aini Tossavainen